

VOETBAL

IN DE REGIO

23 oktober 2018 uitgave nr.19

Gorinchem, Werkendam, Sleenwijk, Arkel, Woudrichem, Hoornaar, Oudendijk, Vuren, Dalem, Herwijnen, Schelluinen en Spijk

Oplage 32.000 stuks

Voetbal in de regio is ook online te lezen op www.madeby-lands.nl

Seizoen **2018/2019**

Dit is een uitgave van Made By Elands
Adverteren? Bel! 06-14529712

made
bλ
elands
creatieve vormgeving

all wheels

gratis haal- & brengservice

• fietsen & bromfietsen • reparatie tweewielers

Marconiweg 17 - 4207HH - Gorinchem - www.allwheels.nl - info@allwheels.nl - tel: 0183 - 512 781

ANGELO'S BANDENSERVICE

www.angelosbandenservice.nl

Spijksedijk 10 | 4207 GN Gorinchem | 0183 - 62 21 70

VROEGH
Installatietechnik

VROEGH
Duurzaam

Elektra • Loodgieterswerk
Verwarming • Sanitair • Zinkwerk

www.vroegh.nl

CRAFT BEER
KAMPVUUR
MUZIEK

13:00 u
tot
20:00 u

ZES CRAFT
BROUWERS

TICKETS

Voorverkoop
€11,00
Aan de kassa
€13,50

Incl. glas, 3 munten & €1,-
donatie aan het NCG voor
meer speelplezier voor kind
en dier.

MEER INFO

VOOR HET
HELE GEZIN
met kids activiteiten

GLÜWEIN
FOODTRUCKS

LOCATIE
Natuurcentrum
Gorinchem

GRATIS
TOEGANG VOOR
NIET-BIER
DRINKERS

WWW.GORCUMSBIERFESTIVAL.NL

Drukwerk nodig?

bel
0183 628 288
of mail
info@gcc.nl

visitekaartjes, briefpapier,
enveloppen, notitieblokken,
presentatiemappen, posters,
flyers, folders, brochures,
offertemappen, vlaggen,
spandoeken, reclameborden,

GCC print professionals

www.gcc.nl

Seizoen 2018-2019

In deze editie onder andere:

- (Damesvoetbal)
Kayla van den Boomgaard, Rommy Steegwijk, Birgit Bijleveld
- Voetbalgenen van familie de Jong
- De Muijnck (Kozakkken Boys)
Het is me altijd nog gelukt
- (SteDoCo)
SteDoCo strikt spelmaker
- Armand Selmani (Unitas Zo)
Goaltjesdief loert op meer kansen
- (GJS)
De jonge muur van GJS
- (Woudrichem)
Liefhebber Jamy Goemaat geniet
- (ASV Arkel)
Talenten uit Arkel zijn weer thuis
- (Schelluinen)
Uitzoeken waar de top van Schelluinen ligt
- (SVW)
Geen poppenkast meer

Fysio PP specialist in sportblessures

De sportfysiotherapeuten van Fysio PP zijn gespecialiseerd in het behandelen van sportblessures. Met blessures die veel voorkomen in het voetbal hebben de sportfysiotherapeuten veel ervaring.

De sportfysiotherapeut behandelt ook andere blessures die een belemmering vormen bij het sporten. Zo komt de speler zo goed en snel mogelijk weer op het gewenste niveau. Kort na het ontstaan van een blessure kan iedereen terecht bij een sportfysiotherapeut, maar ook voor en na een operatie. Fysio PP begeleidt het gehele revalidatietraject, inclusief de veldrevalidatie.

Voetbalblessures, onvermijdelijk?

Voetbal is een blessuregevoelige sport. Het contact met de tegenspeler is onvermijdelijk, daardoor loop je kans om geblesseerd te raken, maar ook spierblessures komen veel voor in het voetbal.

Niet iedere voetballer loopt evenveel risico op een blessure. Dit hangt af van veel factoren zoals fitheid, leeftijd, geslacht, maar ook je plaats in het veld en het niveau waarop je voetbalt. Keepers hebben meer klachten aan schouders, armen en handen. Bij zaalvoetbal is enkelverstuiking de meest voorkomende blessure. Wat veel voorkomt zijn blessures

zoals hamstring-, lies- en achillespeesblessure, maar ook eerdere blessures kunnen zorgen voor nieuwe blessures. Als blessures niet goed behandeld worden is er, minder kracht, uithoudingsvermogen of stabiliteit. Hierdoor ligt een nieuwe blessure op de loer.

Voorkomen is beter dan genezen!

Fysio PP werkt intensief samen met Unitas, Stedoco, GJS, ZVG/Cagemax en CFM Transito om blessures en pijnklachten snel op te lossen én ze te voorkomen. De sportfysiotherapeuten werken samen met clubs en verenigingen aan een goede warming up en extra krachttoefeningen, loop-, bal- en sprongtechniek en meetmomenten. Vooral bij jeugdspelers in de groei is meten belangrijk, de sportfysiotherapeut geeft op basis van de metingen gerichte adviezen aan ouders en trainers. Bij de samenwerkende verenigingen zijn ook gratis inloopsprekuren voor de spelers.

In de fysiotherapiepraktijk aan de Bataafsekade in Gorinchem biedt Fysio PP small group training aan. Voor het ontwikkelen van extra kracht. Iets wat belangrijk is voor voetballers; de sport vereist nu eenmaal een goede conditie en spierkracht. Wanneer een van beiden niet voldoende is wordt hiermee de kans op een blessure groter. Reden genoeg om hier extra aandacht aan te besteden!

Meer dan alleen sportfysiotherapie

Naast sportfysiotherapie biedt Fysio PP diverse diensten, zoals manuele therapie, dry needling, medical taping, beweeggroepen voor ouderen, sportanalyses, performance pakketten (ook voor andere sporten dan voetbal). Fysio PP is flexibel geopend (ook 's avonds) om zo iedereen van dienst te kunnen zijn! In de praktijk is tevens een voedingsdeskundige werkzaam die sporters begeleidt met specifieke vragen zoals voeding rondom training, maar ook aankomen en afvallen. Fysio PP organiseert in samenwerking met de diverse verenigingen ook bijeenkomsten waarin aandacht wordt besteed aan alle aspecten rondom sport, blessurepreventie en voeding.

Adres Vuren: Molenlaan 3, 4214 EA Vuren
Adres Gorinchem: Bataafsekade 6, 4202 AX Gorinchem
Telefoon: 0183 766041 Whats App: 06 13137875
info@fysiopp.nl www.fysiopp.nl

Een rijsschool zoals een rijsschool hoort te zijn

Peltenburg
rijopleidingen.nl

06-153 657 96
peltenburgrijopleidingen.nl

ccfb
cremergrafischbedrijf

Ik word blij

van een drukker die in alles voor de klant gaat

Het bestaat echt

In alles voor de klant gaan, Cremer grafisch bedrijf maakt het waar. Ben je op zoek naar de specialist in kleine oplages en gepersonaliseerd drukwerk, snelle levering en scherpe prijzen? Dan zijn wij je perfecte partner. Ga naar cremergb.nl. en kijk waar Cremer grafisch bedrijf jou blij mee maakt.

*vé*nder met drukwerk

Galvaniweg 9 • 4207 HL Gorinchem • (0183) 62 62 15 • info@cremergb.nl • www.cremergb.nl

Stichting Gorinchemse Sportaccommodaties

de Hoefslag Oosterblik van Rappardhal Caribabad

25 jaar Oosterblik
Dit vieren wij op 25 november 2018 met een leuk feestje!

Zaalruimte reserveren?
www.sporthalgorinchem.nl

Kantoor
Bataafsekade 8 4204 AX Gorinchem
T. 0183-623911 | E. info@stgor.nl

Sfeervol eten aan de Grote Markt!

Maak een keuze uit een van onze heerlijke vis- en vleesgerechten, zodat u met een voldaan gevoel kunt genieten.

DE GASTERIJ

Grote Markt 29
Gorinchem
Telefoon 0183 - 630501
7 dagen per week geopend

www.degasterij-gorinchem.nl

Bij clubs uit de buurt viel het al niet meer op dat er bij Sleeuwijk ook een meisje meedeed bij de jongens

'Bij Sliedrecht ben ik één keer kampioen geworden, het wordt wel weer eens tijd'

Birgit Bijleveld poserend aan de Zeeuwse kust: „SteDoCo heeft kwaliteit voldoende om de topklasse te overleven.”

Geen kleedkamer alleen meer, wel zo gezellig

Ze woont in Dalem, maar voetbalt al jaren in Sleeuwijk, want daar kon ze langer met de jongens meedoen. De 18-jarige Kayla van den Boomgaard speelt dit seizoen voor het eerst in een heel damesteam en gaat met Sleeuwijk Dames 1 meteen op prijzenjacht.

Tekst Matthijs Daniels Foto Jan Noorlandt

Kayla van den Boomgaard is een geboren Dalemse en ze woont een leven lang al op een paar flinke passen van het GJS-veld. Zoals zoveel jongens, en destijds nog niet zo heel veel meisjes, uit de buurt begon ze daar al jong te voetballen, op haar zesde. Altijd tussen de jongens, en niet de minste jongens. „Ik werd meteen in een selectieteam gekozen, als enige meisje”, vertelt ze. „Daar heb ik altijd in gezeten, samen met Nordin el Hassani en Remco de Bruin onder anderen, die nu in GJS 1 spelen.” „Toen ik in de D1 zat, was mij en Anouk Nederlof beloofd dat we naar de C1 mochten, maar we speelden het seizoen uit en daarna was het beleid van de club veranderd. In de selectieteams mochten geen meisjes meer spelen. Wij wilden wel in een jongensteam blijven voetballen. De moeder van Anouk is gaan rondvragen en zo zijn we bij Sleeuwijk terecht gekomen.”

Kayla speelde er in de C1 en de B1 en stapte dit seizoen over naar Dames 1. „De A1 zou ik niet meer trekken. De jongens zijn veel te snel geworden. Dat was in de B ook al een beetje zo.” Het is even wennen. Ze moet de ruimte in de kleedkamer voor het eerst weer delen. „Als ik met de jongens speelde, had ik altijd een eigen kleedkamer. Het is wel gezelliger zo. Ook na afloop van de wedstrijd, om met de anderen wat te blijven drinken in de kantine. Met de jongens deed ik dat niet zo.” Niet dat ze er niet bij hoorde trouwens. „Nee hoor, ik ben nooit buiten de groep gevallen. Alleen tegenstanders zeiden er altijd wat van. Die stonden vaak te wijzen en te lachen, maar dat werd tijdens de wedstrijd wel minder. Als ik iemand uitspeelde lachten ze alleen daarom. En bij clubs uit de buurt keken ze er al lang niet meer van op dat er bij Sleeuwijk een meisje meedeed.” Als het aan Kayla van den Boomgaard ligt spelen alle meisjes zo lang mogelijk met de jongens mee. „Kijk maar naar Jackie Groenen bij het Nederlands elftal. Die heeft dat ook altijd gedaan. Dat zie je later wel terug. Je wordt er fysiek sterker van en ik heb bij de jongens technisch ook meer geleerd dan ik waarschijnlijk had gedaan in een meisjesteam.”

In Dames 1 speelt Kayla dit seizoen op het middenveld met de zusjes Looijen, Daisy en Patricia. De laatste kwam dit jaar van GJS naar Sleeuwijk over. De eerste competitieuitslagen waren meer dan veelbelovend: 10-0 en 7-1. Sleeuwijk wil naar de tweede klasse en dit zou weleens het moment kunnen zijn. „We hebben een goede, grote groep”, vindt Kayla. „Ik verwacht VVAC en Driebergen met ons in de top drie. We zouden de nacompetitie kunnen halen, maar hopelijk kunnen we in één keer omhoog, met een kampioenschap.”

Romy Steegwijk snakt naar prijs op het veld

Romy Steegwijk (22) begint alweer aan haar vijfde seizoen bij GJS. Hoewel ze bij de Proxsys Cup al twee jaar op rij als aanvoester de prijs in ontvangst mocht nemen, wil ze dit seizoen ook op het veld voor een prijs gaan.

Tekst Tim Hartman Foto Jan Noorlandt

Terwijl ze het zegt, geeft Romy meteen toe dat de competitie-start voor de dames van GJS niet bepaald voortvarend is. De eerste drie wedstrijden werden verloren. En dat terwijl ze na een vierde plek van vorig seizoen de stap wilden maken door mee te doen om promotie. „Bij Sliedrecht ben ik één keer kampioen geworden in de jeugd, maar omdat we daarna met de meiden van SteDoCo altijd tegen jongens speelden, ben ik nooit meer kampioen geworden. Het wordt wel weer eens tijd”, vindt ze.

Voetbalgenen

De voetbalgenen heeft Romy van vader Edwin, die net als oom Hans in het eerste elftal van Sliedrecht speelde. Daar startten ook Romy en zus Kirsten, met wie ze bij GJS samspeelt, hun voetbalcarrière. In de E'tjes maakte ze de overstap naar SteDoCo, destijds al dé club voor vrouwen- en meisjesvoetbal in de regio. „Toch had ik nooit echt de ambitie om het Nederlands elftal of Ajax te halen hoor. Voetballen voor de lol, maar wel op niveau”, legt Romy uit.

Ze speelde als B-junior bij dames 2 en reikte zelfs tot een aantal wedstrijden bij dames 1. „Daar was ik altijd zenuwachtig voor. Het verschil tussen 1 en 2 was best groot. Achteraf had ik denk ik het eerste wel gehaald als ik was gebleven.”

Maar ze bleef niet bij SteDoCo. Samen met zus Kirsten en ook coach Robert Verweij, sinds de D'tjes van SteDoCo al trainer van Romy, ging ze naar GJS. Daar maakte ze tot nu toe veel indruk, ook tijdens de Proxsys Cup, waar ze haar oude ploeg tweemaal in de finale versloeg.

Bierviltjes

Vorig jaar prijkte Romy zelfs levensgroot op de poster van de Proxsys Cup. En dus ook op de bierviltjes. „M'n moeder heeft ze uitgedeeld op werk, ze liggen bij m'n oma op tafel, bij m'n schoonouders. Ik zie mezelf regelmatig terug, haha!”

Over schoonouders gesproken: met Sjors Hendriks, speler en reserveaanvoerder van GJS 1, als vriend wordt er regelmatig over voetbal gepraat aan de keukentafel. „We zijn altijd bezig met voetbal. Sjors voetbalt vijf dagen in de week, het is iets wat we gemeen hebben en ook leuk vinden.”

Of ze nog iets van elkaar kunnen leren? „Sjors is van nature een echte leider. Dat heb ik minder. Hij gaat ervoor en is heel fel. Soms denk ik dan ook: laat ik dat ook eens doen.” Andersom? „Misschien de techniek wel. Sjors is vooral een harde werker. Als ik iets doe, ziet het er misschien meer beheerst en sierlijker uit. Laat 'm dat maar niet horen”, besluit ze lachend.

Birgit Bijleveld (SteDoCo): Gedreven tot het bot

Birgit Bijleveld (20) is geen verlegen Zeeuws meisje meer. Ze weet wat ze wil, is niet op haar mondje gevallen en gedreven tot op het bot in alles wat zij doet. In Middelburg komen we meer te weten over deze linkspoot van SteDoCo.

Tekst en Foto Jan Volwerk

„Helaas staat Vlissingen als geboorteplaats in mijn paspoort”, zegt Birgit Bijleveld om aan te geven hoe trots zij is op Middelburg, de stad waar zij opgroeide en nog steeds woont. Ook al betekent dit dat ze veel kilometers moet afleggen tussen haar woonplaats, haar club in Hoornaar en haar school in Eindhoven.

Een plan voor de toekomst is er ook al. Over de grens. „Als ik mijn studie sportkunde aan de Fontys Hogeschool in Eindhoven heb afgerond wil ik naar Engeland om verder te studeren aan de Loughborough University. Die heeft vier voetbalteams. Het hoogste elftal speelt in de College Premier League, het laagste team voetbalt op recreatief niveau.”

Over hoe een Zeeuws meisje dat ook al voor Jong ADO/Den Haag uitkwam, in Hoornaar bij SteDoCo terecht kwam, zegt Bijleveld: „Ik belandde op mijn vijftiende jaar bij Oostkapelle in dames 1. Daar was Irma de Witte trainster. Toen ik bij ADO te horen kreeg dat ik niet mocht blijven, heb ik contact met haar gezocht. Zij was inmiddels trainster bij SteDoCo dat toen net naar de hoofdklasser was gepromoveerd. Ik wilde op niveau blijven spelen, want ik wil immers alles uit mijn voetbalcarrière halen. Bij SteDoCo was ik welkom.”

Het duurde even voor Bijleveld van haar ouders mocht voetballen. „Ik heb een tweelingbroer, Tiemen. Met hem voetbalde ik altijd op straat. Toch stuurden mijn ouders mij naar de korfbalclub. Zij vonden voetbal geen geschikte sport voor mij en hoopten dat Tiemen en ik een andere vriendengroep zouden krijgen. Pas na een paar jaar, toen mijn vader in de krant las dat meisjesvoetbal erg populair werd, mocht ik ook.”

Bijleveld moest als klein meisje direct met dames 1 meetrainer. „Dat vond ik helemaal niets. Die meiden praatten alleen maar over wat zij in het weekend hadden gedaan. Ik ben daarom op verzoek met de jongens mee gaan voetballen.”

Bij SteDoCo heeft Bijleveld, bezig aan haar derde seizoen, het geweldig naar haar zin. „De promotie naar de topklasse, afgelopen seizoen, was het hoogtepunt.” Dat seizoen begon met blessure-ellende. „In de beker scheurde ik de binnenband van mijn knie, maar na de winterstop was ik er weer bij.” Bijleveld heeft zin in het komende jaar. „We hebben een superjong elftal, maar we hebben kwaliteit genoeg om te kunnen overleven.” Ook is er een klik met de nieuwe trainster, Edith Martens. „Zij heeft heel veel voetbalverstand en is super gedreven.”

HUIS VERKOPEN
DJEZZ
helpt

djezzhelpt.nl

Djezz light

- ✓ Funda
- ✓ Te koop bord
- ✓ Promotie
- ✓ Brochure
- ✓ Berichtenservice

Djezz helpt

- ✓ Vrijblijvend kennismakingsgesprek
- ✓ Woningopname
- ✓ Funda
- ✓ Plattegronden
- ✓ Te koop bord
- ✓ Promotie
- ✓ Brochure
- ✓ Berichtenservice
- ✓ Nabellen bezichtigingen
- ✓ Onderhandelen
- ✓ Koopovereenkomst

Djezz compleet

- ✓ Vrijblijvend kennismakingsgesprek
- ✓ Woningopname
- ✓ Funda
- ✓ Professionele foto's
- ✓ Plattegronden
- ✓ Te koop bord
- ✓ Promotie
- ✓ Brochure
- ✓ Berichtenservice
- ✓ Bezichtigingen
- ✓ Onderhandelen
- ✓ Koopovereenkomst

€395,-

€995,-

€1695,-

0183 - 23 04 99 • info@djezzhelpt.nl

Kijk snel op www.djezzhelpt.nl

De Groene Mat is specialist in het belijnen van sportvelden!

- Wij komen graag bij u langs op de club voor een gratis demonstratie van onze belijningsverf
- Wij werken met kant en klare verf en met concentraat verf
- Diverse kleuren verf kant en klaar en concentraat (pupillenvoetbal)
- Kunstgrasverf. Deze verf is tijdelijk en ook zelf te verwijderen met remover
- Kwaliteit, gebruiksvriendelijkheid en uitstekende service gegarandeerd

Voor info kunt u contact opnemen met Eric van Wijk (De Groene Mat) op: 06 20 01 23 04 of mailen naar: info@degroenemat.com.

degroenemat

sportveldbelijning | voetbalmaterialen | recreatie

www.degroenemat.com

GORINCHEM FACILITAIR

DAGELIJKE SCHOONMAAK

Wanneer u kiest voor Gorinchem Facilitair bent u ervan verzekerd dat de werkzaamheden volgens afspraak correct en op tijd worden uitgevoerd. U kunt ons inschakelen voor dagelijkse en periodieke schoonmaakwerkzaamheden voor zowel binnen als buiten. We stellen in overleg met u een schoonmaakadvies op waarin duidelijk is welke werkzaamheden er worden uitgevoerd en waarbij uw budget leidend is.

Gorinchem Facilitair biedt een breed dienstpakket aan voor diverse gebouwen:

- ✓ Kantoren
- ✓ Banken
- ✓ Appartementencomplexen
- ✓ Horecagelegenheden
- ✓ Winkelcentra
- ✓ Autogarages
- ✓ Loodsen

DAKGOOTREINIGING

Verstopte dakgoten kunnen voor veel problemen zorgen want lekkages kunnen flinke schade aan uw woning of bedrijfspand veroorzaken. Om dit te voorkomen is het regelmatig controleren en schoonmaken van groot belang. Zelf reinigen van deze dakgoten behoort vaak niet tot de mogelijkheden. Wij nemen dit werk graag voor u uit handen en we hebben daarvoor ook de juiste apparatuur in huis.

We reinigen dakgoten, afhankelijk van de situatie, machinaal of handmatig, Indien wij verstopte afvoeren tegenkomen zullen wij u dit melden en ook meenemen in het reinigingsproces. Geconstateerde lekkage of slijtage nemen wij mee in de rapportage van de werkzaamheden.

GLASBEWASSING

Schone ramen zijn belangrijk voor de uitstraling van uw bedrijfspand maar ook voor de levensduur. Wanneer ramen niet goed worden onderhouden en langdurig worden blootgesteld aan alkalische afzetting (bv kalkhoudend water en cementstoffen) kan er etschade ontstaan. Dit zorgt ervoor dat de doorzichtigheid van ramen verminderd wordt. Het herstellen ervan is vaak ook niet mogelijk.

Glasbewassing is maatwerk. De frequentie ervan is bijvoorbeeld afhankelijk van de omgeving waar uw pand staat. Alle factoren die van invloed kunnen zijn, nemen wij mee het adviesplan.

TELEWASSYSTEEM

We beschikken over een eigen osmose telewassysteem. Met dit systeem kunnen we bedrijfspanden en woningen tot 15 meter hoogte reinigen. Het werkt snel en efficiënt. Kozijnen kunnen in één moeite meegenomen worden en het water droogt streep loos op omdat het gebruikte water ontkalkt is.

Is uw pand hoger dan 15 meter dan kunnen wij de reiniging ook voor u verzorgen want beschikken over de benodigde certificaten om met hoogwerkers te werken.

GORINCHEM FACILITAIR

GORINCHEMFACILITAIR.NL

Boerenstraat 60
4201 GB Gorinchem
Tel: +31-634021844
info@gorinchemfacilitair.nl

Voetbalgenen van familie de Jong

Wat zouden Mister Arkel, een door half Europa begeerde neo-international en een voormalige turnbelofte met voetbaltalent gemeen hebben met elkaar? Het is een inkoppertje natuurlijk: hun achternaam. Vader John de Jong en zonen Frenkie, de voetbal-trots van de regio, en Youri de Jong. Met z'n drieën kwamen ze op een mooie septemberavond naar sportpark Schoonzicht voor een gesprek met Voetbal in de Regio.

**Tekst Matthijs Daniels
Foto's Jan Noorlandt**

Het balletje gaat van voet tot voet. Naar de kantine toe, in de kantine en weer weg uit de kantine. Er worden handen geschud tussendoor en praatjes gemaakt met vrienden en bekenden op de club, maar verder zijn de ogen van Frenkie en Youri de Jong doorlopend op de bal gericht. Samen voetballend komen ze aan, samen voetballend gaan ze weer. Een wandhoog portret van de oudste van twee, nog altijd maar 21 jaar, kleurt sinds september een flank van het vernieuwde Arkelse clubgebouw oranje. Het is een van de eerste actiefoto's van Frenkie de Jong in het shirt van het Nederlands elftal. 'Zijn' dorp is trots, de voetbalclub natuurlijk in het bijzonder. „Mooi gedaan”, stemt Frenkie in als vader John de Jong gewezen heeft op de foto aan de wand. Niemand is trotser dan de naaste familie uiteraard, maar die is vooral ook nuchter. Zeker thuis in Arkel. Dan lachen Frenkie en broertje Youri (16) om de eeuwige korte broek van hun vader, zoals broers doen, en ze schateren het uit als die countert met zijn standaard antwoord: het is zomer van april tot oktober.

Mediageniek

Niets veranderd wat dat betreft. Frenkie de Jong is waarschijnlijk de meest gevraagde Nederlandse voetballer van het moment – in meerdere opzichten – maar daar is niks van te merken, zo op een donderdagavond in de kantine van de ASV. Media-training heeft hij nooit gekregen. Nergens voor nodig, vindt hij, en dat lijkt een rake inschatting. Nooit geeft hij de indruk iets te verzwijgen te hebben, tegelijkertijd lijkt hij altijd precies te weten wat hij vertellen mag, kan en wil. Mediageniek ben je of niet. Frenkie de Jong is het. „In principe lopen alle interviewverzoeken via de club. De persmanager houdt me daarvan op de hoogte. Vandaag waren het er vijf. Vrijdag is persdag bij Ajax, dan wordt daar tijd voor gemaakt. Ik hoeft verder niet iedere dag gevolgd te worden. Als ik vrij ben, wil ik liever bij mijn familie zijn. Maar als het voor Arkel is, zoals nu, vind ik het gewoon leuk om te doen.”

De familie is er al aardig aan gewend. „Hart van Nederland is van de week nog bij Youri geweest en bij Sander Dekkers, Frenkies beste vriend”, vertelt John de Jong. „We

Frenkie (links), Youri en – in de onvermijdelijke korte broek – vader John de Jong.

vinden het allemaal leuk, maar nu is alles ook nog positief. Alles zit mee. Vaste plek bij Ajax en het draait lekker, gedebuteerd in Oranje; zo zal het niet altijd zijn.” „We krijgen wel meer mensen aan de deur ja. Of er wordt gevraagd of we een shirtje kunnen regelen. Iedereen is trots, dat merk je. Iedereen klampt je aan tijdens de feestweek in het dorp en voor Frenkies debuut in het Nederlands elftal mocht de hele Peperhof (het plaatselijk verzorgingshuis, red.) opblijven. Toen Arkel kampioen werd, kwam Frenkie kijken. Toen heb je weinig van de wedstrijd kunnen zien hè? Je had de hele tijd mensen om je heen.” „Jawel, maar dat vind ik helemaal niet erg”, zegt Frenkie zelf. „Het is alleen maar leuk dat ik in Arkel zo word gevolgd.”

Mister Arkel

Mister Arkel John de Jong heeft dus definitief een opvolger als de bekendste voetballer van het dorp. Tweeëntwintig seizoenen en 780 wedstrijden ging De Jong senior voorop in de strijd voor Arkel 1. Als A-junior speelde hij twee jaar bij Feyenoord, maar aanbiedingen van Kozakken Boys en Unitas liet hij daarna lopen. „We hebben een paar keer nacompetitie gespeeld, maar zijn maar één keer gepromoveerd. Goede spelers hebben we altijd gehad, goede keepers ook. Maar de Arkelse mentaliteit hè... Die is altijd te gemakzuchtig geweest. Achteraf heb ik weleens gedacht: misschien had ik het toch moeten proberen bij Kozakken Boys. Nu is mijn hoop op Youri gevestigd, haha!”

Youri de Jong voetbalt in de stijl van zijn vader en zijn broer. Alle drie zijn ze centrale middenvelders die ook vanuit het centrum achterin uit de voeten kunnen. „Youri heeft meer mijn karakter”, stelt John de Jong. „Wij zijn fanatieker. Frenkie is rustiger, slimmer. Dat is hij altijd geweest. Als er ergens een opstootje was, stond hij er nooit tussen.

Qua spelstijl lijken we allemaal op elkaar. We hebben allemaal overzicht en zoeken altijd de voetballende oplossing. Ik zag Frenkie in de Champions League tegen AEK Athene volgens mij voor het eerst zomaar een bal wegperen.” „Dat klopt”, zo herkent die het moment meteen. „Maar zelfs dan probeer ik dat wel richting spits te doen.”

Onder het grote portret van Frenkie dat sinds dit seizoen de muur siert van de Arkelse kantine.

Terug naar Youri de Jong: die begon pas laat met voetballen. Hij was een talentvol turner. „Ik heb wel meegedaan aan NK's. Sprong was mijn beste onderdeel. Op mijn tiende ben ik gestopt bij OKK in Gorinchem en ben ik hier komen voetballen.” Als B-junior speelt de 16-jarige dit seizoen in Arkels A - of onder 19, zoals dat officieel heet tegenwoordig - maar afgelopen seizoen al debuteerde hij in Arkel 1. Tegen Kerkwijk en Vuren speelde hij toen mee. 'Ik zit nu gewoon in de A. Een aantal spelers wisselt elkaar af bij het eerste.”

John de Jong (55) oogt nog altijd topfit en speelt in Arkel 3. „Ik ben gevraagd om voorzitter te worden, maar dat vond ik nog te vroeg. Als voorzitter moet je er altijd zijn, vind ik. Zoals opa Jan er bij Schelluinen altijd was als voorzitter. Dat is voor mij nog niet haalbaar.”

Opa

Opa Jan is Jan de Bruijn natuurlijk, de opa van Frenkie en Youri, voormalig voorzitter van Schelluinen en de vader van oom Leon de Bruijn. Opa Jan was er in de jeugd altijd bij als Frenkie moest voetballen en is dat nu nog altijd. „Ik vind het ook leuk voor hem dat ik nu in de grote stadions speel”, zegt Ajax' nummer 21. „Hij kwam altijd al kijken op de kleine veldjes. Nu zit hij in Parijs bij Frankrijk-Nederland.” „Frenkie ziet ons altijd zitten”, zegt zijn vader en Frenkie knikt: „Ik weet wel ongeveer waar ik ze moet zoeken, maar ik heb ze altijd snel gevonden.” De gedachten gaan ook naar de andere opa, Johns vader Hans de Jong. „Jammer dat hij dit allemaal niet meer mag meemaken. Mijn vader is in januari overleden”, vertelt John, en hij wijst naar een van de bovenste foto's op de kantine: „Daar zie je hem op zijn handen lopen. Dat was zijn vaste act als het eerste gewonnen had, dan liep hij zo de kantine door. Nee, hij heeft de eerste wedstrijden bij Ajax van Frenkie ook niet meer bewust meegemaakt. Hij was al twee jaar behoorlijk aan het dementeren.”

De familie is close, zo is duidelijk. Youri en Frenkie de Jong zoeken elkaar op, zo vaak als mogelijk is. De voetbalstatus van de oudste is nooit een 'ding' geweest, zeker geen storende factor. „Voor mijn turnwedstrijden moesten mijn ouders ook veel rijden”, haalt Youri de schouders op. „Ik trainde ook vier keer in de week toen. Ik heb nooit gevonden dat Frenkie meer aandacht kreeg.”

Frenkie valt bij: „We hebben een super goede band met elkaar. Als ik niet hoeft te trainen of spelen kom ik zo vaak mogelijk naar Arkel. Dan ga ik voetballen met Youri en Sander Dekkers. Ik heb nooit het gevoel gehad dat er iets van jaloezie speelde.” „Nee, zeker niet”, bevestigt de jongste. „Ik ben trots op hem. Natuurlijk.”

EEN ECHTE DAMEN HERKEN JE ZO.

 DAMEN DRUKKERS
www.damendrukkers.nl

JB Cleaning
Uw partner in cleaning

06 57 572 168 • 06 53 368 823
info@jbcleaning.nl • www.jbcleaning.nl

www.asngorinchem.nl

ijzersterk in schadewerk

**Autoschade Service
Gorinchem**

Spijksedijk 10
Tel. 0183 - 635 636

 Zicht risico- en
verzekeringsadviseurs

"Ik geef mijn klanten
graag inzicht in hun
belangrijkste financiële
risico's."

Matthieu Versluis
zakelijk risicoadviseur
06 - 517 09 382

Ettensebaan 31 • 4813 AH Breda • www.zichtadviseurs.nl

VERZEKERING • BEDRIJFSRISICO • HYPOTHEEK • PENSIOEN

gelukkig geregeld!

Warmte zonder zorgen...

 **WERKENDAMSE
VERWARMINGS
CENTRALE**

 **WERKENDAMSE
VERWARMINGS
INDUSTRIE**

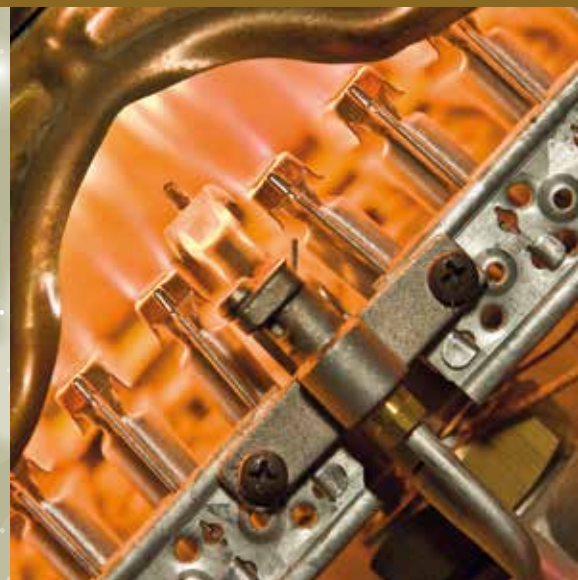
Klimaatbeheersing

Kwaliteit

Betrouwbaar

Duurzaam

Groene energie

De Werkendamse Verwarmings Industrie en Werkendamse Verwarmings Centrale (in de volksmond 'de Werkendamse') staan voor een totale beheersing van uw binnenklimaat. Sinds 50 jaar is de Werkendamse een begrip. Wij zijn een familiebedrijf dat zich onderscheidt door kennis, inzet en ervaring. Dit zijn niet enkel woorden, maar worden ondersteund door de verscheidenheid aan behaalde certificaten, zoals o.a. SCIOS, ISO 9001 en BRL6000.

Ir. Blankenstraat 6 - 4251 NR Werkendam
WVC Tel. 0183 502755 WVI Tel. 0183 502744
WVC.NL | WVI.NL

De Muijnck: 'Het is me altijd nog gelukt'

Jasper de Muijnck kent als coach van Kozakken Boys geen droomstart in de Tweede Divisie. De Werkendamers verloren vaker dan dat ze wonnen en dat is even wennen op Sportpark De Zwaaiër.

**Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noordlandt**

Jasper de Muijnck moet de prestaties van Danny Buijs, die naar FC Groningen vertrok, bij Kozakken Boys doen vergeten. Buijs liet met een kampioenschap in de Topklasse, twee keer een tweede plek in de Tweede Divisie en verschillende fraaie successen in de KNVB-beker een behoorlijke erfenis achter. De Muijnck is niet bang voor die uitdaging. „Dan zou je alleen naar clubs moeten gaan waar het heel slecht gaat zodat je het altijd beter doet.“ De Muijnck is dan ook een gelouterde coach, die sinds zijn 26ste legio clubs trainde: onder meer Papendrecht, DOTO, Ter Leede, Quick Boys („Ik ben nog altijd de laatste coach die de derby van Katwijk won.“), IFC, Xerxes, Boshuizen en nu dus Kozakken Boys. In tegenstelling tot Buijs is De Muijnck de rust zelve langs de lijn. „Daar is Wim Jansen, toen ik bij Feyenoord in de jeugd speelde, ongelofelijk belangrijk in geweest: duidelijk zeggen wat je vindt, zonder te schreeuwen.“

Honvéd Boedapest

Het is iets wat hij tussen ook bij het

Hongaarse Honvéd Boedapest over probeerde te brengen. Daar was hij van 2013 tot 2017 verantwoordelijk voor de jeugdopleiding. „Mijn taak was om een professionele organisatie neer te zetten.“

Dat lukte vrij goed en binnen drie maanden werkte hij in opdracht van de Hongaarse voetbalbond samen met andere hoofd jeugdopleidingen aan een plan om het jeugdvoetbal in het land te verbeteren. „Voetbal moest het land weer verbinden. Na het wondersteam (Magische Magyaren) was dat nauwelijks meer gelukt. Toen ze zich voor het EK 2016 plaatsten en daar de volgende ronde tegen België haalden, vierden ze een enorm feest.“

Wat er was veranderd? „De methode van trainen. We stonden met de jeugdteams van Honvéd bovenaan alle competities en gingen van negen jeugdinternationals naar 34. Tijdens interlandweken stonden we soms met vijf man op het veld. Szabolcs Schön die bij Ajax onder 19 speelt, zat bij mij in de onder 15. Echt een toptalent. Ik heb ook andere talenten laten trainen bij Ajax en trainers een kijkje laten nemen in de keuken daar. Allemaal kennis die ze mee terug nemen naar Hongarije. En je ziet dat andere clubs het nu ook doen. Ferencváros nam een Duitser, Debrecen een Portugees.“

Toen coach Pietro Vierchowod werd ontslagen was De Muijnck zelfs nog even twee maanden interim-coach.

„Ik vraag niet om tijd, ik vraag om gezond verstand“

„Ik had best de ambitie om hoofdcoach te worden, maar dat zat er niet in. Ze wilden me niet kwijt bij de jeugdopleiding“, leidt De Muijnck een anekdote in. „Vierchowod hanteerde de Italiaanse methode en gebruikte nauwelijks talenten. De eigenaar zei tegen me dat ik het tijdelijk over moest nemen, hij ging op zoek naar een nieuwe coach. Ondertussen stelde ik wat van m'n eigen talenten op en wonnen we met 4-0 in de beker. Ik kon bij de supporters al niet meer stuk. Nou, nieuwe trainer werd uiteindelijk een oud-bondscoach van Hongarije en ik kon terug naar de jeugd. Maar de sportdirecteur was ook een Italiaan en die wilde zijn eigen gehaalde spelers gebruiken. Wat denk je? Na drie maanden wordt die Hongaar

ontslagen en namen ze weer een Italiaan die nauwelijks talenten gebruikte. Toen dacht ik: nu is mijn tijd hier geweest.“

Kozakken Boys

Ondanks interesse van MTK Boedapest, waar hij aan de academie zou moeten bouwen, ging De Muijnck na een periode bij Boshuizen naar Kozakken Boys. Met zeven punten uit zeven wedstrijden kent hij daar nog geen optimale start. Pech? „Nee. Er is voorin nogal wat veranderd deze zomer. Alleen El Azzouti is gebleven en die was pas laat terug van vakantie. Vicente en Van Eijma raakten nog geblesseerd. Daarom was het voorin even puzzelen. En toen moesten we al tegen AFC.“

En eerlijk is eerlijk, de Werkendamers hadden ook pech. Tegen AFC moest veldspeler Sven van Ingen op doel omdat beide doelmannen geblesseerd raakten en tegen Katwijk gaf de scheidsrechter een onterechte strafschop tegen. Het was tevens de wedstrijd dat assistent-coach Ton Cornelissen 'viral' ging door een stoeipartij met Katwijk-aanvoerder Robbert Susan. Op dat filmpje valt op hoe verstijfd De Muijnck toekijkt: „Ik heb in het verleden eens iemand bij z'n schouders gepakt om hem uit een opstootje te halen, daar ben ik toen een aantal keren voor naar Zeist geweest terwijl ik niets deed. Daar heb ik van geleerd. Maar ik was vooral ook verbaasd. Iedereen was het er wel over eens dat het echt niet kon.“

Aanvallend hoopt De Muijnck de komende weken meer automatiseren terug te zien. Hij zal dan ook opgelucht zijn dat El Azzouti zijn eerste goals inmiddels heeft gemaakt. Hoe het gevoel momenteel is? „We moeten er hard aan trekken. Het is iets mentaals. Ik heb het gevoel dat ze net even een boost nodig hebben. Want we hebben gewoon een goede ploeg die bovenin mee moet draaien.“ Paniekvoetbal zal er niet gespeeld worden. „Ik moet gewoon m'n ding blijven doen. Tot nu toe is het me altijd gelukt om een succesvol team te maken. Ik vraag niet om tijd, ik vraag om gezond verstand.“

Irvingly van Eijma: avonturier in Werkendam

Van SC 't Zand naar Kozakken Boys. Er zijn kortere en vooral minder avontuurlijke wegen om die stap te maken dan dat Irvingly van Eijma deed.

**Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noordlandt**

Het voetbalavontuur van Irvingly van Eijma begon op zijn elfde bij SC 't Zand nadat hij eerst 46 bekercups en een Nederlandse titel als judoka had verzameld. Via RBC Roosendaal kwam hij terecht onder Arnold Scholten (ex-Ajax en Feyenoord) bij FC Den Bosch, Via de beloften mocht Van Eijma een poging doen om daar het eerste elftal te halen. Hij koos echter voor een stage bij Leyton Orient en Brentford in Engeland. „Het gaat goed, ik scoor veel, ik blijf hier“, deelde hij Scholten mee. „Ik was jong, ik wilde naar Engeland. Dat ging ook goed totdat ik door mijn enkel ging. In Nederland was de competitie al begonnen en Engelse clubs hoefden me niet meer. Zat ik

ineens zonder club.“

Vakantie op Cyprus

Op Cyprus begon de voetbalcompetitie later en daar konden ze Van Eijma wel gebruiken. „Waarom niet?“, dacht hij. De naam van de club? „Haha, geen idee. Ik verbleef in Pavos en m'n club speelde in Polis. Een club van het tweede niveau. Half jaartje zon, zee, strand: in

december ben ik teruggevlogen naar Nederland.“

Hel in Finland

Bij RKTVV kreeg hij de smaak weer te pakken. Istvan Bakx, die Van Eijma nog kende van FC Den Bosch, deed een goed woordje voor hem bij FC Oss, waar hij 21 wedstrijden in de Jupiler League speelde. In plaats van een langer verblijf in Oss koos hij voor een

nieuw avontuur bij het Finse FC Atlantis. Eentje om snel te vergeten, nadat Van Eijma samen met nog wat jongens in verband werd gebracht met matchfixing. „Het is klaar. Geen club wil te maken hebben met zo'n speler“, dacht hij. Gelukkig voor Van Eijma zocht Willem Feenstra van de Volkskrant de zaak tot de bodem uit. Hij bleek onschuldig. „Een half jaar leefde ik in een hel.“

Interland voor Curaçao

In de tussentijd maakte hij wel zijn interlanddebuut voor Curaçao. Het is 1 juni 2016 als Van Eijma naast Leandro Bacuna op het middenveld mag starten van bondscoach Patrick Kluijver voor de kwalificatiewedstrijd van de Caribbean Cup tegen Guyana (5-2 winst). „Ik speelde wel met jeugdeloftallen tegen Mexico enzo, maar dit was toch niet zomaar iets.“

Bank in Werkendam

Voor de aankomende wedstrijd van Curaçao tegen de Ameri-

kaanse Maagdeneilanden zat hij weer bij de voorselectie van bondscoach Remko Bientini. De definitieve selectie haalde hij niet. „Ik heb momenteel geen basisplek in Werkendam, dus ik ben realistisch“, zegt hij. „Maar natuurlijk vreet het aan me. In de voorbereiding scoorde ik vijf keer. Als je me laat staan, krijg ik vertrouwen en ga ik scoren.“ Dat bewees hij vorig seizoen wel in zijn laatste vijf wedstrijden bij RKC toen hij plots een basisplek kreeg. Met een assist en drie goals, waaronder de winnende tegen Go Ahead Eagles én FC Volendam, betaalde hij dat vertrouwen uit.

Of Kozakken Boys een opmaat is naar een nieuw avontuur in het betaald voetbal? „Ik kom daar vandaan dus ik wil weer terug. Ik weet dat ik het kan, dat heb ik al laten zien. Al vind ik Kozakken Boys geen stapje terug hoor. Het niveau is hetzelfde. Ik wil kampioen worden hier.“

Irvingly van Eijma, via Cyprus en Finland in Werkendam

Steengoede Sierbestrating

Waar begint u bij de aanleg van een nieuwe tuin?
Bij Steenplaza Frans de Bruyn in Lexmond.

■ 5000 m2
■ showtuin

Sierbestrating
Keramiek
Natuursteen
Stapelementen
Grind en split
Tuinverlichting
Tuinhout
Tuinverblijven
Vijverbenodigheden

De allernieuwste tips, trends en materialen. Kom langs, wij hebben altijd acties en aanbiedingen!

Hier slaag je altijd!

Nieuwe Rijksweg 130
4128 BP Lexmond

(0347) 342 150

info@fransdebruyn.nl

www.fransdebruyn.nl

SNS Gorcum Street Soccer staat voor ontmoeting en gezelligheid!

Wekelijks komen er ongeveer 150 jongeren in Gorinchem in actie tijdens de SNS Gorcum Street Soccer uren in de verschillende wijken. SNS Gorcum Street Soccer is een voetbalproject met een sociale gedachtegang. Jongeren krijgen nu de kans om te sporten op een laagdrempelig manier. Respect, fairplay en eigen verantwoordelijkheid zijn speerpunten in het programma.

Ahmed, Nika, Enrico, Million en Virson zijn jongeren tussen 12 en 15 jaar die wekelijks te vinden zijn bij de SNS Gorcum Street Soccer uren. "Wij komen om lekker samen met elkaar te voetballen en anderen jongeren te ontmoeten" vertelt Enrico. "En uiteraard om trucjes te leren", volgens Ahmed. Hij komt sinds afgelopen jaar naar het Street Soccer en heeft daarvoor veel nieuwe vrienden gemaakt en beter de Nederlandse taal leren spreken. Ook de andere jongeren knikken instemmend "het ontmoeten van andere jongeren is misschien nog wel belangrijker dan het voetballen zelf".

De SNS bank Gorinchem ondersteunt het Street Soccer project. De ondersteuning van de SNS bank heeft voor een kwaliteitsimpuls van het project gezorgd. Dankzij de steun van de SNS Bank is er nieuw materiaal aangeschaft, waardoor er onder optimale omstandigheden gespeeld kan worden. "Zo tof dat zij ons willen helpen", aldus Million en Virson.

Ook denken de jongeren samen na over de toekomst van het project. Nika zou in de toekomst bijvoorbeeld een toernooi tussen de verschillende Street Soccer wijken willen. Daarnaast willen de jongeren eventueel meerdere sporten verbinden aan het SNS Gorcum Street Soccer, om ook andere jongeren aan te spreken.

Kom jij ook een keer een kijkje nemen? Kijk voor het overzicht op <https://gorinchembeweegt.nl/ik-wil-mee-doen>.

DUURZAAME AFDICHTINGS- EN MONTAGETECHNIEK

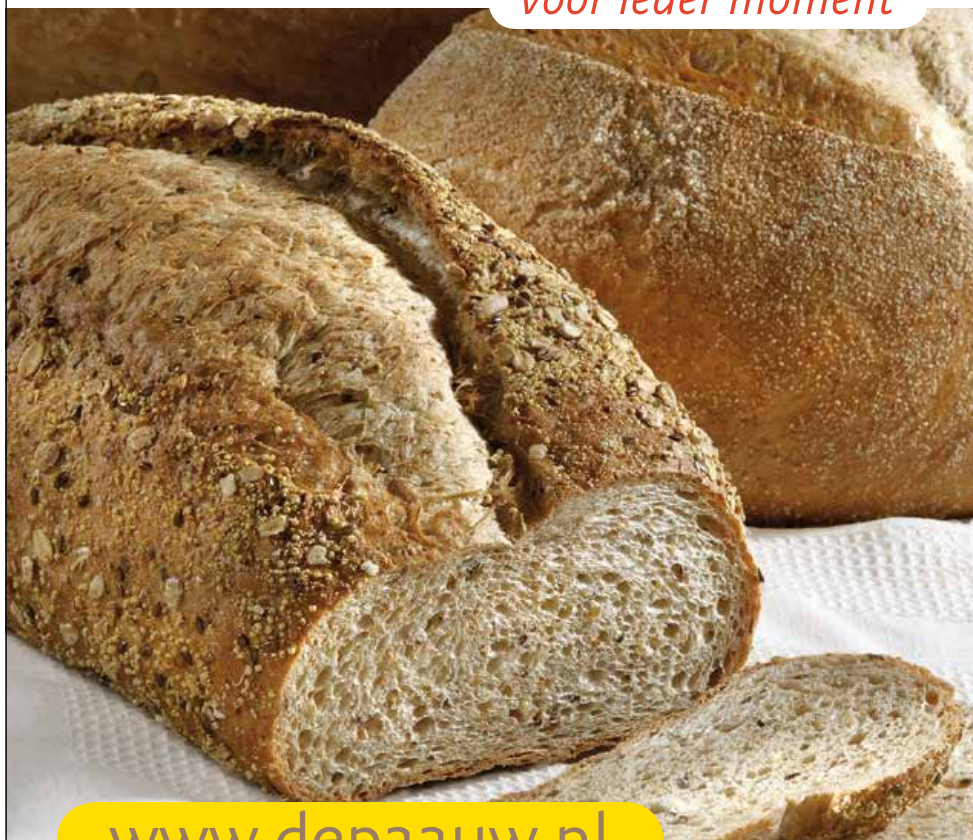
Connect Products
Duurzaamheidsring 220
4231 EX Meerkerk
Tel.: +31 (0)347 341 916
Fax: +31 (0)347 341 645
www.connectproducts.nl
sales@connectproducts.nl

WWW.CONNECTPRODUCTS.NL

de Paauw
BROOD & BANKET

voor ieder moment

www.depauw.nl

SteDoCo strikt smaakmaker Vincent Verheul

SteDoCo volgde Vincent Verheul al toen hij bij LRC op de vleugel dartelde. In zijn WNC-periode volgde een tweede poging. De derde keer was het raak. Verheul vertoont dit seizoen zijn kunstjes in Hoornaar.

Tekst en foto's Jan Volwerk

Hij heeft alles in zich om dit seizoen uit te groeien tot de nieuwe publiekslieveling van SteDoCo. Zijn onvoorspelbare acties, ingegeven door zijn intuïtie; zijn scoringsdrift en zijn uitstraling. Van de buitenkant herken je de liefhebber pur sang. „Voetbal is mijn allergrootste passie. Ik ben blij dat ik het net al een paar keer heb gevonden. Dat geeft vertrouwen als nieuweling. Voor het niveau was ik niet bang. Maar je moet toch altijd wennen aan een nieuwe omgeving, een nieuwe trainer en nieuwe ploeggenoten. Ik ben zelf vrij open. Dat helpt. Fysiek zijn er wel kleine aanpassingsproblemen. Mijn spieren protesteren zo af en toe. Tegen Quick Boys moest ik er af omdat ik last kreeg van mijn bovenbeen. De fysio van SteDoCo, Bart den Hartog, denkt dat dat komt dat omdat ik de voorbije jaren bij WNC op gras heb gevoetbald en getraind. Nu train ik drie keer per week in plaats van twee keer op kunstgras. Dat klinkt logisch.”

Stroom

Verheul doet er alles aan om zo snel mogelijk weer fit te zijn. Hij gaat naar zijn eigen fysiotherapeut in Utrecht. „Dat is vlak bij mijn woonplaats IJsselstein en voor mij veel handiger dan naar de praktijk van Bart in Vuren te rijden,” zegt Verheul tijdens één van die behandelingen. Met wat draadjes en elektroden ligt hij aan een zogenoemd TENS-apparaat. Met stroomschokken wordt zijn bloeddorsting gestimuleerd. „Geen pretje. Ik lig hier zeker niet voor mijn lol. Maar het werkt. Dus heb ik het er graag voor over. Ik hoop morgen, op de training van donderdag, weer aan te sluiten en zaterdag als we thuis spelen tegen Jong FC Groningen bij de wedstrijdselectie te zitten. Toekijken is niets voor mij. Ik wil altijd voetballen. De start bij SteDoCo voelt goed. Heel erg goed zelfs. Dat goede gevoel wil ik vasthouden.” Verheul die na een liefdesbreuk tijdelijk bij zijn vader woont en in het dagelijkse leven financieel adviseur is bij de Santander-bank, begon zijn voetballeven bij IJFC in IJsselstein. „Ik liep al achter een bal aan toen ik lamper kon lopen. De voetbalgenen heb ik wel van mijn vader. Hij heeft nog in het eerste van Elinkwijk gespeeld. Op zaterdag was ik de hele dag op het voetbalveld. Op zondag ook. Om bij het eerste te kijken. Nou ja kijken, we liepen te pielen op een achterafveldje en keken alleen maar even op als we hoorden dat er gescoord was.”

Met drie andere ploeggenoten verkaste Verheul naar SV Houten. „Vanwege het veel hogere niveau,”

Vincent Verheul in actie in de wedstrijd tegen HSV Hoek.

verklaart de tweebenige vleugelaanvaller, die bij SV Houten in B1 centraal in de verdediging werd geposteerd. „In een 3-4-3-systeem, waarbij ik ook mocht inschuiven.”

FC Den Bosch

Verheul werd gescout door FC Den Bosch, terwijl hij een MBO-opleiding sport, marketing en commerciële economie aan het Johan Cruyff-College in Amsterdam volgde. „Ik reisde 's morgens om 7.00 uur met de tram en de trein naar Amsterdam en stapte 's middag s op de trein naar Den Bosch om daar te trainen. Rond 20.00 uur was ik meestal weer thuis. Het was prima te doen, ook omdat ik in de trein kon leren.” Verheul speelde als eerstejaars A-junior alle wedstrijden in A1 van Den Bosch. Mocht af en toe meedoen in het tweede en belandde het tweede jaar in Den Bosch 2. „In dat jaar heb ik op alle posities gespeeld. Het jaar erop werd mij beloofd dat ik de voorbereiding met het eerste mee mocht doen. Dat ging op het laatste moment niet door. Ik had geen geduld en koos voor de zondagamateurs van Argon. Bovendien

vond ik een eventuele toekomst als prof in de Jupiler League behoorlijk onzeker. Zo goed was ik nu ook weer niet. Het amateurvoetbal was en is nog steeds veel aantrekkelijker. Je verdient een aardig zakcentje en je houdt voldoende tijd over om te leren en te werken. Ik kon daarom ook aan een vervolgstudie op de Johan Cruyff University beginnen en inmiddels heb ik een fulltime baan.”

Districtsbeker

Met Argon beleefde hij zijn hoogten dieptepunt. „De club besloot de zondagtak op te heffen, maar dat jaar wonnen we nog wel de landelijke districtsbeker.” LRC werd zijn volgende club. „Ik werd benaderd door een enthousiaste Marcel van Steenis, die ik nog kende van FC Den Bosch. LRC betekende ook een hereniging met oude bekenden als Hans Odijk en Robin Boekhout. LRC was een grote naam in de regio. Ik had er daarom wel oren naar.” Verheul maakte indruk op de vleugel bij de paarswitten. De hoger acterende streekgenoot SteDoCo meldde zich dan ook, maar het

was FC Lienden die de talentvolle aanvaller uit Leerdam weglakte. „Een kans die ik niet kon laten lopen. Het eerste jaar heb ik als twaalfde man best wel veel minuten gemaakt. Een leerzame tijd. De club wilde me graag houden. De trainer, Hans van der Haar zei altijd dat ik op de training de beste speler was. Er vertrokken spelers en ik zou een eerlijke kans krijgen. Ik bleef, maar op het laatste moment werden toch nog betere voetballers gehaald. Tot de winterstop heb ik het volgehouden. WNC, die mij in maatschappelijk opzicht wilde helpen, verloor mij uit mijn lijden.”

Plezier

Bij WNC vond Verheul het plezier in het voetballen weer terug. „Onder Cor Prein heb ik mijn beste twee seizoenen gespeeld.” SteDoCo klopte weer aan de deur. „Ik had toen net mijn jawoord gegeven aan WNC. En daar kom ik dan niet meer op terug. Ik heb aan SteDoCo gevraagd of ze me een jaar later wat eerder wilde vragen. SteDoCo is me blijven volgen en driemaal bleek dit keer scheepsrecht. Te gek natuurlijk dat SteDoCo promoveerde naar de derde divisie. Een prachtig niveau. Thuis tegen Quick Boys was het heel druk. Ik speel graag voor veel mensen.” Met trainer Gijs Zwaan klikt het wel. „Hij zadelt me niet op met tig opdrachten en geeft me veel vrijheid. Die vrijheid heb ik ook nodig om het beste uit mijn spel te halen. Alleen als ik te veel uitwijk naar de rechterkant, word ik nog wel eens teruggefloten. En we spelen bijna altijd met drie spitsen. Dat ligt me goed al kan ik ook prima functioneren in een tweespitsen-systeem.” SteDoCo is de achtste club van Vincent Verheul. „Er was steeds wel

een goede reden om te verhuizen. Ik ben nooit vertrokken omdat ik ergens anders een paar euro mee kon verdienen. Meestal was er sprake van een hoger niveau of werden beloften niet nagekomen. Argon hield op te bestaan. En WNC was een bewuste stap terug om het plezier en mijn vorm weer terug te vinden. Bij SteDoCo heb ik voor één seizoen getekend, maar wel met een optie voor nog een jaar. Ik wil graag laten zien dat ik dit niveau prima aankan. Ik wil het publiek vermaken. Belangrijk zijn voor het team. Ik ga mijn stinkende best doen. Met een brede glimlach om mijn mond.”

Rechter rijtje

Verheul speelde ondanks het ongemak aan zijn bovenbeen tegen Jong FC Groningen de volle 90 minuten mee. „Ook daarna heb ik alles gespeeld. Alleen tegen HSV Hoek (0-0 red.) werd ik na 70 minuten gewisseld. Ik ben in elk geval fit.” De ploeg uit Hoornaar is na een goede start inmiddels door wat mindere resultaten in het rechter rijtje beland. Verheul staat nu ook even droog. „We scoren sowieso heel weinig. Dat heeft alles te maken met een groot aantal blessures. Een paar wedstrijden terug misten we acht spelers. Dan heb je ineens een kleine selectie. Tegen HSV Hoek was Wesley Pollemans weer terug en dan zie je direct dat het achterin stabiel staat en we de nul kunnen houden tegen een sterke tegenstander. Ik had die wedstrijd wel moeten scoren. De komende weken worden belangrijk als we op papier wat mindere tegenstanders krijgen. Als we een fitte selectie hebben kunnen we van iedereen winnen en in het linker rijtje meedoen. Daar ben ik zeker van. Overleven blijft echter het belangrijkste doel.”

Verheul op de tafel bij zijn fysio. „Ik wil geen minuut missen.”

Wij gaan tot het uiterste voor uw zaak

PUTTERS

advocaten

De 7 zekerheden van Putters

1. Altijd de beste persoon voor uw zaak
2. Één aanspreekpunt
3. Geen onverwachte facturen
4. Duidelijke taal
5. Een luisterend oor
6. Oprecht advies
7. Gaan altijd voor het beste

Spijksedijk 28 4207 GN Gorinchem | T 01 83 35 67 52 F 01 83 35 67 59
E info@puttersadvocatuur.nl | www.puttersadvocatuur.nl

De Hoofdwacht.
Sfeervolle ambiance
op de Grote Markt.

Aan het mooiste plein van Gorcum is het puur genieten in een sfeervolle ambiance. Een ideale lokatie voor een heerlijke cappuccino, een gezellige borrel, een zakenlunch of een familieetentje. Geniet van onze oven heerlijke Spareribs tot een malse Tournedos.

Eetcafé de Hoofdwacht is net even meer. Dat moet je ervaren.

Restaurant - Café
DE HOOFDWACHT
Gorcum

Grote Markt 6 - Gorcum - tel: (0183) 63 88 80 - www.hoofdwacht.nl

VROON
GORDIJNEN ATELIER

VOOR ADVIES EN
REALISATIE IN
RAAMDECORATIE

- Rolgordijnen/Plisse/Lamellen
- Gordijnen
- Gordijnen op ringen
- Vitrage
- Vouwgordijnen/Blinds

Bullekeslaan 8 • 4203 NH Gorinchem • T (0183) 638115 • F (0183) 638120
E info@vroongordijnenatelier.nl • I www.vroongordijnenatelier.nl

BURO
VAN
DEN
DOOL

WONING
UTILITEITS
BOUW

LOGISTIEKE
HUISVESTING

WONING
BOUW

BUROVANDENDOOL.NL

UTILITEITS
BOUW

dé huiskamer
van de Lingewijk

GEMEENSCHAPSHUIS
DE BOGERD

Kijk voor ons actuele programma op onze website www.stichtingdebogerd.nl

W. de Vries Robbéweg 100 | 4206 AN Gorinchem | T (0183) 820 284

Goaltjesdief loert op meer kansen

Armand Selmani (24) leek Unitas (zo.) vorig seizoen te gaan verlaten om zich volop te focussen op zijn maatschappelijke carrière als personal trainer. Maar hij bleef, scoorde aan de lopende band en werd matchwinner in de kampioenswedstrijd.

**Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noordlandt**

Scoren, scoren en nog eens scoren. Het is wat Armand Selmani al zijn hele leven doet. Eerst bij OJC Rosmalen, toen bij RKC/Willem II in de jeugdopleiding, later weer bij OJC en vervolgens bij BVV en Unitas. Zo bont als bij zijn terugkeer bij OJC maakte hij het nooit. „Ik kwam terug van RKC/Willem II en scoorde 57 keer in de A1”, zegt hij met een brede grijns. „Alles ging er dat seizoen in. We werden helaas niet kampioen, maar wonnen wel de beker. Vanaf de winterstop mocht ik met het eerste meetrainen.”

Dat hij dat jaar zijn doelpuntenmachine afvuurde in de A1 van OJC was mede te danken aan het feit dat hij moest afhaken bij RKC/Willem II. „Ik was gewoon clubtopscorer. We speelden tegen Memphis Depay, Tony Vilhena, Karim Rekik en ik hielp m'n team aan goals. Maar toen mocht ik niet over naar de A. De trainer koos voor een middenvelder die hij wilde omvormen tot spits. Ik was heel teleurgesteld. Ik kon daarna naar FC Den Bosch, maar ik had er geen trek meer in om zes keer per week te voetballen.”

'Ik wilde naar een regio waar ik me zelf weer moest bewijzen.'

Derde Divisie

Bij OJC zou hij drie jaar in het eerste spelen, onder meer in de Topklasse en Derde Divisie nadat hij eerst het kampioenschap in de Hoofdklasse had gevierd. Toen hij in de Derde Divisie weinig aan spelen toekwam, verliet hij OJC. Niet voor Unitas, dat destijds ook al interesse had, maar

voor tweedeklasser BVV. „Unitas speelde toen nog tegen degradatie in de tweede klasse. Ik was nog jong, moest ik vanuit Den Bosch steeds naar Gorinchem rijden. Het leek me toen niet het goede moment. Ik wilde naar BVV met m'n vrienden, zij hadden mooie ambities.” Na twee seizoenen BVV („Één

seizoen te lang.”) ging Selmani alsnog naar Unitas. „Ik wilde niet meer in de regio van Den Bosch spelen. Daar wisten ze inmiddels wel dat ik kon scoren. Ik wilde naar een regio waar ik mezelf weer moest bewijzen.” En bewijzen, dat moest Selmani zich vorig seizoen onder coach Rick

Adjei. Hij kende een kwakkelende eerste seizoenshelft, waarin hij meer dan de helft van de wedstrijd miste door een blessure. Er was zelfs een moment dat de spits op het punt stond om de roodbroeken te verlaten. „Ik wil ooit iets met fitness gaan doen, personal trainer worden. Dat leek me lastig te combineren. Maar ik heb dat plan even gearpkeerd, misschien later nog.”

Lastigste penalty ooit

Een keuze die voor zowel Selmani zelf als Unitas uitmuntend uitpakte. „De tweede seizoenshelft ging wel lekker”, zegt hij lachend. „Ik ben een diesel hè, moet even warmdraaien.” Wat heet: vijftien goals maakte Selmani, waaronder de belangrijkste van het seizoen: de penalty in de kampioenswedstrijd tegen Hoogland. „Ik voelde heel veel druk. Hij was slecht genomen ook. Maar hij zat. Mooi of lelijk, dat maakt dan ook niet uit. Het was echt zo'n wedstrijd waarbij de ploeg die als eerste scoort, zou winnen. Gelukkig waren wij dat. Het was de lastigste penalty die ik ooit heb genomen.”

Die heldenstatus geeft hem dit seizoen echter geen garantie op een basisplek, want ook dit seizoen rouleert Adjei volop met zijn basiself. „Hij kijkt per wedstrijd welke jongens hij nodig heeft. Met Pascal (van Delden), Soufian (Charraoui) en Joey (Lokasi) hebben we vier jongens die in de spits kunnen spelen. Rick kiest vaak voor dynamische spelers, ik sta meer met mijn kont in de zestien. Maar ik sta wel te popelen.”

'Ik kom hier om te promoveren'

Soufian Charraoui speelde vooralsnog alleen een paar minuten tegen Alphense Boys. De aanwinst van Unitas (zo.) kan niet wachten om meer van zichzelf te laten zien op Sportpark Molenvliet. „Ik wil gewoon voetballen.”

**Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noordlandt**

Eerste een blessure aan de enkel, daarna een verrekking van een spier in het bovenbeen. „Eigenlijk had ik tegen Alphense Boys nog last”, erkent Charraoui. Maar ja, een echte liefhebber wil zo snel mogelijk dat veld weer op. „Ik kan gewoon niet stoppen. Dan begin ik weer te snel en moet ik weer rust houden. Dat ga ik nu ook echt doen, totdat ik weer helemaal fit ben. Ik ben

nooit echt geblesseerd. Ik word er gek van.”

In elke zin voel je de passie voor het spelletje bij de behendige Charraoui, die in november 22 wordt. Die passie begon rond zijn elfde, toen hij met karate stopte om bij Overmaas te gaan voetballen. Vervolgens kwam hij steeds via persoonlijke contacten bij een andere club terecht: „Als tweedejaars B-junior via m'n oom Ibrahim El Koubaï bij RVVH, daarna via Mauri Cabeza naar eersteklasser CVV Zwervers en via Gokan Akgoz en Adil el Aiboudi ben ik bij Spartaan 1920 terecht gekomen. Ik ben hen heel dankbaar dat ik die stap heb mogen maken. Gokan en Adil hebben heel veel tijd in mij gestopt, soms dingen door de vingers gezien, maar wel altijd met goede afspraken. Ik ben er

twee keer clubtopscorer geworden met meer dan twintig goals. Het is gewoon heel belangrijk dat je vertrouwen krijgt.” Mede door de goals van Charraoui promoveerde Spartaan 1920 voor het eerst sinds 1987 naar de eerste klasse. En dat bleef ook in Gorinchem niet onopgemerkt. Unitas-coach Rick Adjei wilde de behendige speler, die vorig jaar zelfs nog prachtig scoorde tegen de roodbroeken, dolgraag hebben. „Ik wil elk jaar een stapje omhoog gaan en de ambities van Rick spraken me heel erg aan. Ik hoorde ook positieve verhalen van Mounir (El Ouazizi, red) dus toen heb ik gekozen om hierheen te komen.”

Soufiane Touzani

El Ouazizi is familie van Charraoui. Bovendien spelen ze, zodra Charraoui weer fit is, samen in

de eredivisie van de zaal bij Feyenoord Futsal/TPP Rotterdam. Daar is ook meteen de tweede grote passie van de jongeling benoemd. „Via de Touzani School ben ik bij TPP terecht gekomen”, legt hij uit. „Ik heb nog altijd goed contact met 'Souf' Soufiane Touzani. Technisch en mentaal heb ik veel van hem geleerd. Als je ziet wat hij heeft meegemaakt, denk je wel even na over wat hij zegt. Ik weet nog dat hij zei: 'Jullie hebben allemaal een grote mond. Laat het maar zien bij TPP'. Had hij een training voor ons geregeld. Toen ben ik mezelf gaan ontwikkelen en bij TPP terecht gekomen.”

Zaalvoetbal heeft Charraoui bepaald geen windeieren gelegd. Hij speelde al voor Jong Oranje en zat ook al bij de selectie van het grote Oranje. Tot een de-

buut kwam het nog niet, maar een plek in de WK-selectie over twee jaar zou een mooi doel zijn. „Je weet nooit wat er in de toekomst voor je klaarligt. Dat zou heel mooi zijn”, is hij voorzichtig. Of hoofdklasse veld en eredivisie zaal het hoogst mogelijk is qua combinatie? „Niet perse. Ik wil op het veld heel veel bereiken, maar dan moet ik misschien ooit de zaal laten vallen. Dat doe ik niet zomaar. Ik doe wat mijn gevoel zegt.”

Zijn gevoel voor het seizoen bij Unitas is in elk geval goed. Als promovendus handhaven? Niets daarvan. „Ik ben hier gekomen om te promoveren. De kwaliteit is goed, de sfeer is top en we trainen keihard. Onze nederlagen hadden niet gehoeven. Ik zie het wel zitten. Maar eerst goed herstellen.”

**Voor ondernemers,
door ondernemers!**

Van Rooijen Accountants en Belastingadviseurs is een middelgroot, eigentijds en zelfstandig accountantskantoor gevestigd in het centrum van Gorinchem. Er werken zo'n 20 mensen, die zich met veel betrokkenheid en plezier inzetten voor het midden- en kleinbedrijf, stichtingen en verenigingen. Onderscheidend door ervaring, expertise, korte communicatielijnen en flexibiliteit.

VAN **ROOIJEN**
accountants

www.vanrooijenaccountants.nl

RiBo
Gorinchem
Uw partner in mobiliteit

RiBogorinchem.nl

- BANDEN**
- VELGEN**
- APK**
- ONDERHOUD**
- REPARATIE**
- AIRCO**

PROFILE
CAR & TYRESERVICE

SUZUKI

Way of Life!

RIBO GORINCHEM

STATIONSWEG 21 GORINCHEM | 0183-62 79 99
WWW.RIBOGORINCHEM.NL

BUSINESS UNITED GJS

schot in de zaak

GJS STAAT OPEN VOOR IEDEREEN DIE WIL VOETBALLEN!

Onze vereniging heeft als doelstelling; GJS in de volle breedte ondersteunen in het realiseren van haar ambities. Wij streven naar het genereren van (financiële) middelen die ten gunste komen aan de gehele club, haar leden en supporters en niet om spelers te vergoeden.

beteren van de reclame-uitingen. Voor de komende jaren staan onder andere de verdere uitbreiding van de accommodatie, het verbeteren van de jeugdopleiding en het stimuleren van het vrouwenvoetbal op de agenda. De plannen daartoe zijn in volle gang.

een bezoek aan en sportevenement, een theater-partneravond, bedrijfsbezoeken en natuurlijk de inmiddels befaamde jaarlijkse fietstocht, faciliteren wij leden om met elkaar in contact komen en zo elkaars business beter te leren kennen.

De afgelopen jaren hebben we fraaie zaken gerealiseerd o.a. een tribune, de realisatie van het Xtra Grass-veld en het ver-

B2B. Uiteraard zijn we er ook voor onze eigen leden. Door het organiseren van diverse netwerkactiviteiten waaronder

Geïnteresseerd geraakt in deze unieke business club?
Bel met Robert Versendaal (06 - 40 84 11 27) of Ernő Kalmár (06 - 83 79 24 67) of mail naar business@gjs-gorinchem.nl

De jonge muur van GJS

De jonge afweer van GJS met van links naar rechts Rob van den Boom, Remco de Bruin en Joey van der Wal.

Het fundament waarop GJS rust is jong, maar oerdegelijk. Van de talenten die de afgelopen jaren zijn ingestroomd in de hoofdmacht spelen er opvallend veel in de laatste linie. Drie van hen knokken in principe voor twee plaatsen in de basis-elf: Rob van den Boom, Remco de Bruin en Joey van der Wal.

*Tekst Matthijs Daniels
Foto Jan Noorlandt*

Van den Boom en Van der Wal horen er alweer een paar jaar bij, als de opstelling van GJS 1 voor de zaterdag wordt ingevuld door trainer Cees Lagendijk. Remco de Bruin stond er vorig seizoen ineens tussen, als (toen nog) 17-jarige centrumverdediger die akelig onverstoort kwam meedraaien in de eerste klasse, alsof hij nooit anders had gedaan. In het dagelijks leven blijkt de rolverdeling ongeveer als die op het veld. Joey van der Wal, geprezen om zijn coaching, is veelal de woordvoerder. De Bruin is de rustige van de drie en Van den Boom is - zoals ze later concluderen - een mix van de andere twee.

Stel jezelf eens voor heren. De jongste mag eerst.

Remco de Bruin: „Ik ben 18 jaar en ik voetbal bij GJS sinds de D'tjes. Ik ben toen van Vuren overgekomen. In de jeugd speelde ik samen met Nordin el Hassani, Youri Bos en Ben Visser. Vorig seizoen heb ik mijn debuut gemaakt in het eerste tegen Sliedrecht („Lekkere wedstrijd”, verzuchten de andere twee. GJS verloor daar met 4-0). Ik zit op de Techniekschool in Rotterdam. Ik heb gekozen voor installatietechniek en loop momenteel stage bij Klimatechservice.“

Rob van den Boom: „Ik ben van dezelfde lichte lichte als Joey. Ik speel al vanaf mijn vijfde bij GJS en ik zit sinds drieënhalve jaar bij het eerste.

In een avondwedstrijd bij Unitas heb ik toen mijn debuut gemaakt. Ik ben nu 21 jaar. Vorig seizoen heb ik mijn kuitbeen gebroken, maar ik heb gelukkig sneller dan verwacht weer kunnen aanhaken aan het begin van dit seizoen. Nee, ik heb er geen last meer van. Het was een mooie breuk. Ik volg de hbo bedrijfskunde en ik werk bij de ASR-bank in Utrecht.“

Joey van der Wal: „Ik ben 22 jaar. Ik kom uit Arkel. Daar heb ik mijn eerste drie jaar gespeeld in de jeugd. Toen kon ik naar RKC en van daaruit ben ik bij GJS terecht gekomen. Ik mocht al vroeg debuteren. Tegen Achilles Veen heb ik voor de beker in de voorbereiding ooit mijn eerste twintig minuten gemaakt. Ik heb Integrale Veiligheidskunde gestudeerd en ben op zoek naar een baan. Nu werk ik als beveiliging in de horeca en op evenementen.“

Stel nu elkaar eens voor als voetballer. Begin maar weer bij de jongste.

Joey en Rob over Remco: „Hij is snel, sterk, heeft een goede trap en heel veel rust. Wij hebben best een aardige pass, maar zo makkelijk als hij ze weglegt over 50 meter, dat doen wij niet.“ **Remco zelf:** „Rechts centraal is mijn positie. Ik ben ooit als rechtsbuiten begonnen, maar ben in het tweede jaar van de C achterin neergezet. Dat vond ik meteen een mooie plek.“

Joey en Remco over Rob: „Wij zijn tegenpolen van elkaar. Rob is de mix van ons tweeën. Hij is een hele complete voetballer. Veel rust aan de bal en niet extreem snel, maar wel snel genoeg. Als je er een keer langs bent, moet je er daarna nog drie keer langs. Heel frustrerend.“

Rob zelf: „Ik heb eigenlijk overal gespeeld.“ Joey lacht: „In de A1 op 10 hè, weet je nog?“ Rob: „Het

liefst sta ik nu rechts centraal achterin, maar rechtsback is ook prima.“

Rob en Remco over Joey: „Hij is coachend sterk en tweebenig. De spits uitschakelen, dat is echt zijn ding.“ **Joey zelf:** „Je moet aanleg hebben voor tweebenigheid, maar ik heb er vroeger ook veel op getraind, samen met mijn vader en mijn broer. Ik denk dat het de reden is dat RKC me destijds wilde hebben. Links centraal is normaal gesproken mijn plek. Als Sjors Hendriks een zekerheidje is achterin en Niels Hofman linksback staat zijn er voor ons drieën twee plaatsen over.“

Voorbeelden als verdediger?

Rob van den Boom: „Nee, ik let er niet speciaal op als ik voetbal kijk. Maar ik kan wel genieten van een lekkere tackle.“

Joey van der Wal: „Ik zou als eerste denken aan de grote Italiaanse verdedigers, zoals Nesta. Zulke mannen namen het hele elftal op sleeptouw.“

Vorig seizoen was zwaar maar succesvol. Is GJS nu beter dan een jaar geleden?

Rob van den Boom: „Ja, dat lijkt me wel. We hebben een heel jaar eerste klasse in de benen. Vorig jaar stonden we nog op nul na zes wedstrijden. Daarna hebben we ons aangepast aan het niveau.“

Joey van der Wal: „We zijn Lorenzo Agnoli kwijt ten opzichte van vorig seizoen, wat natuurlijk een stabiele kracht was in de eerste klasse. Maar als team zijn we gegroeid. Qua conditie en kracht zijn we 20 procent beter. Dat denk ik echt. Vorig jaar begonnen we heel anders aan het seizoen. Bijna niemand wist toen wat we moesten verwachten van de eerste klasse.“

Rob van den Boom: „We moesten wennen aan de snelheid en de fysieke kracht van de tegenstanders.“

Joey van der Wal: „Het gaat allemaal twee tandjes sneller. De kleinste foutjes worden afgestraft.“

Rob van den Boom: „Dat zagen we nu meteen weer in de eerste competitiewedstrijd. Een niet zo beste uittrap wordt opgepikt en dat kost je de winst in blessuretijd.“

Wat zijn de verwachtingen voor dit seizoen?

Rob van den Boom: „Wat meer naar boven kijken dan vorig seizoen. Handhaving blijft het doel, maar ik heb geen zin om weer tot de laatste speelronde in de zenuwen te zitten.“

Joey van der Wal: „Vorig seizoen zaten we met veel nieuwe tegenstanders in de competitie. Nu zijn de andere clubs, behalve Sportlust, redelijk bekend. Ik denk dat de krachtsverschillen dit seizoen kleiner zijn. Vorig jaar staken er vier, vijf prominent bovenuit. Dat verwacht ik nu niet.“

En kijk eens wat verder naar de toekomst. Wat voorzie je dan voor GJS?

Rob van den Boom: „Een stabiele eersteklasser worden hè. Dat is wat GJS graag wil.“

Joey van der Wal: „Ik denk ook dat dat het plafond is voor een club die spelers niet betaalt (de andere twee knikken instemmend, red.).“

Rob van den Boom: „Er zit zeker nog groei in dit elftal, maar er wordt aan spelers getrokken. Nee, zelf denk ik daar helemaal niet over na. Ik heb het naar mijn zin bij GJS. We zijn allemaal vrienden van elkaar.“

Remco de Bruin: „Nee, ik ben er ook niet mee bezig. Ik kan hier nog genoeg leren.“

Joey van der Wal: „Het is logisch dat mijn naam bij Arkel soms wordt genoemd. Daar kom ik vandaan. Maar ik ben wel een echte GJS-jongen geworden. Misschien dat het ooit serieus wordt als ik het drukker krijg op mijn werk op privé, maar het is nu niet aan de orde.“

Stel dat deze groep nog een paar jaar bij elkaar blijft. Licht het plafond dan niet wat hoger?

Joey van der Wal: „Dat gaat niet gebeuren. Nee, dat geloof ik niet. Ik weet zeker dat iedereen in principe graag blijft, maar sommige spelers zullen ook sportieve ambities hebben. Het is alleen maar logisch dat er voor jongens als Quincy Bartens en Sjors Hendriks belangstelling is. En wil Ruud Bos zich straks nog eens bewijzen voor een nieuwe trainer? Dat zullen we zien.“

„Het is voor veel spelers belangrijk geweest dat Cees Lagendijk trainer was in de afgelopen seizoenen. Er is in de groep altijd open over gecommuniceerd als er aan iemand getrokken werd. Daar mag gewoon over gesproken worden. En Cees denkt niet alleen aan het belang van GJS. Als je je écht kunt verbeteren, dan vindt hij ook dat je je kans mag pakken.“

En dan staan de opvolgers alweer te trappelen in de jeugd?

Remco de Bruin: „Vorig seizoen zijn wij met een paar man aangesloten, met Nordin, Youri en Ben. Ik kon me snel aanpassen, maar ik denk dat ik het nu moeilijker zou hebben. Iedereen is sterker en fitter.“

Joey van der Wal: „Als ik iemand moet noemen zeg ik René Brans. Hij is geblesseerd nu, maar we hebben al een paar keer samen gespeeld bij Jong GJS. Dat is een aanvallende. Verschrikkelijk snel, echt niet leuk meer. Als hij weer fit is, komt hij eraan.“

PLUS

Elbert van den Doel

Goed eten. Daar houden we van.

Openingstijden:

Maandag t/m zaterdag 08.00 - 21.00 uur!

Zondag 12.00 - 17.00 uur

**Winkelcentrum Nieuw-Dalem
Gorinchem-Oost**

Dit is de opstelling van Mediamikx!

**betrouwbaar
jarenlange ervaring
flexibel**

Mediamikx

Postbus 634 • 4200 AP Gorinchem Telefoon 0183 - 822821
www.mediamikx.nl

WERKTALENT.™

WerkTalent Altena
Esdoornlaan 25, 4254 AT Sleeuwijk
0183 - 74 56 30
www.werktalent.com

ROMANO VOETBALSCHOOL

**Wij maken jonge spelers
aantoonbaar beter en we laten
ze met meer flair voetballen!**

Volg gerust een gratis proeftraining
en ervaar de methode.

Wij geven ook keeperstrainingen.

Belangstelling:
Stuur een mail naar romanocalor@hotmail.com
Bellen kan ook: **06 - 48 86 46 16**

Raadpleeg ook de site voor alle andere activiteiten.

www.romanovoetbalschool.nl

Specialist in Plaatstaal, Roestvaststaal en Aluminiumplaat

**Pluspunten Van Straten
Sheet Metal BV:**

- Hoge service door persoonlijke benadering
- Snelle reactie op aanvragen en opdrachten
- Door uitgebreid netwerk zeer concurrerende prijzen

**Meer info bel!
0183 30 32 53**

VAN STRATEN

SHEET METAL B.V.

Kerkstraat 22 • 4285 BB Woudrichem • Telefoon: 0031 183 303253 • Fax: 0031 183 307035
E-mail: Fred@vanstratensheetmetal.nl • Internet: www.vanstratensheetmetal.nl

Liefhebber Jamy Goemaat geniet

De 29-jarige Jamy Goemaat is pas aan zijn derde seizoen bij Woudrichem begonnen. „Maar het voelt of ik hier al jaren speel. Het voelt als thuis. En dat terwijl ik wilde stoppen met veldvoetbal.“

Tekst en foto Jan Volwerk

Jamy Goemaat is geen aanvoerder, maar neemt tijdens de traditionele rondo voor de training, waarbij ook trainer Piet Saaman instroomt, de leiding bij het tellen. „De aard van het beestje. Ook in de wedstrijd praat ik veel.“ Er wordt direct al serieus getikt. Maar ook gelachen. „De sfeer is uniek. Hier staat écht een team. Wel logisch. Het merendeel van deze gasten voetbalt al bijna een mensenleven met elkaar. Iedereen komt ook uit Woudrichem of is er komen wonen zoals ik. Ja, dat heb je als je met een Woerkumse verkering krijgt.“

Toch was het de overgang van Jamy Goemaat geen abc'tje. „Ik speelde nog bij WNC en dacht na over de toekomst. Ik wilde naast mijn werk als teammanager bij zorgverzekeraar VGZ weer gaan studeren: business IT-management. Het plan was om op niveau te blijven zaalvoetballen en het veld vaarwel te zeggen. Ik was welkom bij TPP in Rotterdam, de futsaltop van Nederland. Toen werd ik benaderd door Leon Elands. Ik ben vervolgens gestopt bij WNC en ben gaan meetrainen in Woudrichem. Dat beviel zo goed dat ik besloot om bij Woudrichem te gaan voetballen.“

Jamy Goemaat stijlvol in actie namens Woudrichem: „Er zit nog steeds rek in deze selectie.“

Leon Elands vertrok deze zomer en Piet Saaman kwam. „Nee, voor mij geen reden om weg te gaan. Leon Elands was de aanleiding, maar er zijn inmiddels ontelbare andere redenen waarom ik graag hier voetbal. Zoals de geweldige sfeer en de resultaten. Het eerste jaar werden we overtuigend kampioen in de derde klasse met maar zes tegengoals. We hoorden dat jaar tot de minst gepasseerde verdediging bij de amateurs. Ik was enorm trots dat ik daar onderdeel van mocht zijn. En vorig jaar hebben we ons op

een knappe manier staande gehouden in de tweede klasse.“ Op de vraag hoe moeilijk het voor een groep is om na een succesvolle periode ineens met een andere trainer te moeten werken, zegt Goemaat resoluut: „Helemaal niet.“ „Piet Saaman is ook geen vreemde voor Woudrichem. Hij heeft de meeste van de jongens in de jeugd al getraind en stond vorig seizoen nagenoeg elke wedstrijd langs de lijn. Hij weet dus waar onze kracht ligt. Zijn trainingen zijn top. Ik heb in een training nog nooit zoveel

balcontact gehad als nu.“ Woudrichem kende in de tweede klasse een moeilijk begin. „Het tempo lag hoger en elk foutje, zoals een verkeerd balletje breed, werd afgestraft. In de voorbereiding werden we helemaal gek getikt door een aantal eersteklassers. Een brug te ver. Dat moeten we ook nooit meer doen. Ik heb echter nooit het idee gehad dat we op onze tenen hebben gelopen. Ook komend seizoen voorzie ik geen problemen. Alleen Wim Holster is gestopt en keeper Lex Kramers is vertrokken. Wim

Holster was een geweldige leider en niet zo maar te vervangen, maar in Aljan Dekker hebben we voor Kramers een prima opvolger. Met deze groep moet Woudrichem minimaal een stabiele tweedeklasser kunnen blijven. Er zit ook nog steeds rek in deze selectie.“

Goemaat praat met passie over Woudrichem en het spelletje dat voetbal heet. „Ik ben een liefhebber. Altijd geweest. Vroeger droomde ik van het betaalde voetbal. FC Utrecht en FC Den Bosch vonden mij net niet goed genoeg. Jammer natuurlijk, maar ik heb nu ook wel ontdekt dat het erg belangrijk is om vooral plezier te hebben. Ik heb nu een prachtige baan, ik kan daarbij nog studeren en ik kan op een prima niveau elke week voetballen en trainen. Ik hoop dan ook nog een jaar of zeven te kunnen blijven voetballen. Ik ben topfit. Ik heb wel eens last van pijntjes, maar dat was vroeger ook al zo,“ aldus Goemaat die binnenkort vader hoopt te worden. „Mijn vriendin, Melany, is in december uitgerekend. „Het is een jongetje. De voetbalgenen krijgt hij mee van zijn vader en van zijn moeder. Dat moet goedkomen dus.“ Goemaat kan vanwege zijn studie in Breda en zijn werk in Eindhoven niet elke week twee keer trainen. „Als ik donderdag naar school moet en niet kan trainen, loop ik hier overdag op het veld om in conditie te blijven. Dat deed ik vorig seizoen ook al.“ Woudrichem startte de competitie met drie zeges op rij. „Belangrijk en goed voor het vertrouwen.“

Piet Saaman: Nog altijd gedreven; wel rustiger

De trainingen van Piet Saaman duren gemiddeld twee uur. En zijn intensief. Toch zijn de meeste van zijn pupillen ruim een kwartier voor aanvang op het veld voor een rondo, waaraan Saaman zelf ook meedoet. Na de training is altijd een groepje bezig met passen, trappen of met het nemen van vrije trappen. „Ik doceer twee uur spelvreugde. Doe alles met de bal“, zegt Saaman. „Op donderdag is er altijd een partij van drie kwartier zonder interventies. Spelers moeten honderden balcontacten hebben. Niemand kan zich verstoppen.“ Oud-profvoetballer Piet Saaman vond het helemaal niet moeilijk om bij Woudrichem in te stappen. Ook niet na het lange (zes jaar -red-) succesvolle tijdperk van zijn voorganger Leon Elands. „Ik ken iedereen bij deze club. Het grootste deel van deze groep heb ik in de jeugd en van 2005 tot 2008 in Woerkum 1 al onder mijn hoede gehad. Als het werk het toeliet, heb ik het afgelopen seizoen Woudrichem

zien spelen en ik heb nog steeds een intensief contact met Leon,“ aldus Saaman die de voorbije drie jaar niet zonder succes trainer was van zondagclub vv Alem. „Dat afscheid viel me zwaar, maar bij Woudrichem krijg ik de kans om met een gouden generatie te werken. Of ik verbeterpunten zie? Ja, wel degelijk. Ik wil er nog meer voetbal in krijgen. Er zit in dat opzicht nog voldoende rek in deze groep.“ De spelers van vv Woudrichem maakten zich sterk zijn de komst, inclusief zijn zoon Tim. „Dat is altijd een prettig gegeven voor een trainer. Voor Tim is het overigens niet meer speciaal dat ik zijn trainer ben. Ik trainde hem al toen hij vijf jaar was. Of ik het als vader vervelend vind dat hij met zijn talent niet op een hoger niveau speelt? Nee hoor, zeker niet als ik zie met hoeveel plezier hij hier loopt te ballen. En hij bewandelt zijn eigen weg en maakt zijn eigen keuzes. Hij kan die keuzes ook maken omdat hij bij voldoende andere clubs in

de keuken heeft gekeken. Heeft zelfs in Amerika gevoetbald en in de jeugd bij een BVO. Tim is ook een jongen die plezier moet hebben en dat heeft hij hier bij Woudrichem.“ Saaman maakt een uiterst gedreven indruk. „Dat ben ik mijn

hele voetballeven al. Als trainer ben ik in de loop der jaren wel rustiger geworden. Als je net begint, wil je alles naar je hand zetten. Ik had ook moeite met de instelling van amateurvoetballers. Ik vind overigens nog steeds dat je van spelers van

een eerste elftal veel kan eisen. Er zijn drie categorieën: recreanten, amateurs en profs. Op amateurniveau bij een eerste elftal moet het normaal zijn dat je met een groep van zo'n zeventien spelers begint en met dezelfde zeventien mensen eindigt. Dat spelers met teleurstellingen leren omgaan als ze een paar keer niet voetballen en niet de handdoek inde ring gooien. In een seizoen heb je iedereen hard nodig. Bij Woudrichem heb ik niet te klagen over de instelling. Die gasten hebben zelfs in de zomer doorgetraind om fit aan de voorbereiding te beginnen.“ Piet Saaman waagt zich niet aan voorspellingen. „We zijn de competitie goed begonnen. Dat komt niet als een verrassing. De spelers zijn ambitieus en leergierig. We zijn als collectief moeilijk te verslaan. We beschikken ook over spelers die iets extra's toevoegen. Het kan daarom een mooi seizoen worden. Garanties zijn er niet. We hebben er wel vreselijk veel zin in.“

Piet Saaman vond het niet moeilijk om bij Woudrichem in te stappen

Voor uw gehele woninginrichting!

- Buitenzonwering
- Horren
- Vloeren
- Kasten
- Behang
- Raamdecoratie
- Gordijnen

Mogelijkheid tot advies door onze interieur styliste.

Haarweg 2-c || 4212 KJ || Spijk (in tuincentrum Ranzijn) || 0183-619517
 info@royalshadow.nl || www.royalshadow.nl

SPAAR DE TOPPERS VAN JOUW CLUB!

1 setje plaatjes gratis bij iedere € 15,- aan boodschappen

Spaar ook mee tot 27 november

JUMBO

Jumbo, Gorinchem, Piazza 22-30

Onze kracht ligt in kwaliteit en kennis

DAKPANNEN

STENEN

BÜLLER BOUWMATERIALEN | Vlietskade 4002 | Arkel
 0183-563044 | www.bpgbullen.nl

Talenten uit Arkel zijn weer thuis

Van alle Arkelse voetballers die in het afgelopen decennium is hij misschien wel degene die de meeste omzwervingen maakte, maar ook Dylan Verschoor is weer thuis. Nu zo veel sterke spelers zijn teruggekeerd wordt in de derde klasse serieus rekening gehouden met het gepromoveerde Arkel.

**Tekst Matthijs Daniels
Foto Jan Noorlandt**

Het werd jarenlang melancholisch verzucht: als alle Arkelse talenten van weleer toch eens in Arkel zouden spelen... Dat verhaal is nu aardig rond. Naast Dylan Verschoor is dit seizoen ook Lorenzo Agnoli teruggekeerd, naar recent voorbeeld van Sander Dekkers, Nick van der Stam en Corné van Horik. Ervan uitgaand dat Frenkie de Jong voorlopig elders aan de bak blijft is de Arkelse diaspora nu weer thuis.

„Kenny Anderson is er ook nog”, vult Verschoor aan. „Maar die speelt ook te hoog, bij Quick Boys. En Wesley Swets doet het goed bij LRC. Ik zeg hem altijd: kies nou voor je maatschappelijke carrière en kom ook terug, haha!”

„Ach, het is niet zo vreemd dat ze het destijds ergens anders probeerden”, vindt hij. „Sommige jongens stonden hier op hun vijftiende al in

Dylan Verschoor, de man van de vele omzwervingen, is terug in Arkel. Met alle Arkelse jongens terug in eigen dorp ziet de toekomst er zonnig uit voor de club.

het eerste en waren nog dragende krachten ook. Als je dan de kans krijgt om het hogerop te proberen moet je het gewoon proberen.”

SC Feyenoord

Op die leeftijd was Dylan Verschoor zelf al een poosje weg van de velden in eigen dorp. „Ik heb vanaf de C-jeugd bij SC Feyenoord gespeeld,

in de B een jaar bij Kozakken Boys en in de A bij FC Dordrecht. Het was altijd op leuk niveau. Met SC Feyenoord speelden we tweede divisie en ik vond het leuk om op te groeien met de Rotterdamse jongens.”

Vanuit Dordrecht keerde de aanvaler voor een seizoen terug naar Arkel. Dat promoveerde in dat seizoen naar de derde klasse via de

nacompetitie. „Na die promotie ben ik naar LRC Leerdam gegaan. Na een half jaar kreeg ik mijn kans, met nummer 10 op mijn rug. Dat vond ik nogal wat. Ik heb de rest van het seizoen gespeeld. We promoveerden dat jaar naar de hoofdklasse. Daarna ben ik veel minder gaan spelen. Onder Koen Janssen kreeg ik vorig seizoen echt geen kans meer.

Halverwege het jaar ben ik weer bij Arkel komen trainen. Ik zag het bij LRC niet meer zitten.”

Getipt

Het is een heel voetballeven, maar Dylan Verschoor is pas 22 jaar. Arkel is weer terug in de derde klasse en wat de club zo lang nooit lukte mag nu eigenlijk niet mis gaan: twee jaar achtereen in de derde klasse spelen. Sterker nog, Arkel wordt zo hier en daar getipt voor de ereplaatsen in de derde klasse C. Verschoor begrijpt de prognoses, maar houdt zichzelf liever wat op de vlakte. „Ik ga niet zeggen dat wij omhoog gaan. Laten we eerst maar bewijzen dat we in het midden kunnen spelen. Pas als we van een paar andere hoogvliegers winnen, kunnen we verder kijken.”

De keuze is reuze als je hoogvliegers tippen wilt in de aantrekkelijke klasse waarin Arkel zo veel streekgenoten treft. „Ik hoorde dat IFC een goede ploeg heeft, bij De Zwerver ken ik Guido Luiten nog van mijn tijd bij LRC, SVW, Unitas, Schelluinen, Meerkerk; ze kunnen allemaal bovenin spelen. Het zijn allemaal leuke wedstrijden en allemaal sterke tegenstanders. Wij hebben zelf een goed voetballende ploeg. Dan moet je het ook laten zien tegen de bufelploegjes, maar ik denk dat we dat wel kunnen.”

Marinissen: Sleeuwijk mijn tweede thuis

Hij ging één jaar 'vreemd', bij Almkerk. 'heb daar vrienden voor het leven'. Woont al vier jaar in Breda. Toch is Michiel Marinissen al weer voor het derde seizoen terug bij de club waar zijn voetballeven begon: zijn vv Sleeuwijk. 'Mijn tweede thuis'.

Tekst en foto Jan Volwerk

Bij Sleeuwijk is voor Michiel Marinissen bijna alles perfect. De gezelligheid, de ploegmaten, de accommodatie, de vrijwilligers, de staf en de supporters. Eén ding blijft jammer. „Het niveau. Het feit dat we nog altijd derdeklasser zijn. In de nacompetitie van twee seizoenen terug (2016-2017 red.) tegen Hardinxveld waren we er vreselijk dichtbij. Thuis werd het 2-2. Uit stonden we een kwartier voor tijd met 2-4 voor. Toch verloren we met 5-4. De laatste treffer viel in de laatste seconde van de blessuretijd. Een absoluut dieptepunt. Dat scenario hoop ik nooit meer mee te maken.”

Marinissen werd geboren en groeide op in Sleeuwijk. Vanaf dat hij kon lopen, wilde hij maar één ding, voetballen. „Op straat is het begonnen. Met vrienden uit de buurt. En vanaf mijn vierde jaar bij vv Sleeuwijk. Wat ik voor een voetballer was? Ik kan op veel posities uit de voeten. Op 10, op 9, op 7 en op 11. Dat is wel eens een nadeel. Je wordt door trainers overal neergezet. Misschien

Michiel Marinissen woont en werkt in Breda, maar zal vv Sleeuwijk voorlopig trouw blijven.

is het ook een voordeel omdat je altijd wel ergens nodig bent. Op 10 voel ik overigens het lekkerst. Met een balvaste spits voor me.”

In de zomer van 2015 verruilde Marinissen het wit en zwart van 'zijn' Sleeuwijk voor het blauw en wit van

Almkerk. „Ik wilde het één keer op een hoger niveau proberen. Ik had alleen de pech dat Almkerk naar de tweede klasse degradeerde. Maar ik had mijn woord gegeven en daar kom ik nooit op terug.”

Almkerk werd kampioen. Marinissen

leverde onder John Vink een prima bijdrage, maar werd geen vaste waarde. „Daarom ben ik na een jaar terugggegaan naar Sleeuwijk. Nee, ik heb zeker geen spijt van dit korte uitstapje. Ik heb veel geleerd, heb mij als voetballer ontwikkeld en ik

heb in de personen van de broers Sjoerd en Rick Boons vrienden voor het leven gemaakt. Ik zag alleen voor mezelf onvoldoende toekomstperspectief. Bovendien gebeurde er bij Sleeuwijk ook van alles. Frans van den Steenhoven en Arjan van Vuuren keerden terug en klasbak Benjamin de Gans, de beste verdediger met wie ik ooit heb gespeeld, meldde zich aan als lid.”

Marinissen woont al weer vier jaar in Breda. Hij werkt daar als leraar van groep 8 van een basisschool. Op weg naar de training of een wedstrijd van Sleeuwijk passeert hij tientallen voetbalverenigingen. „Ooit zal ik voor een club in Breda kiezen om daar met vrienden te voetballen. Voorlopig rijd ik nog met heel veel liefde naar Sleeuwijk. Ook een ideale gelegenheid om mijn familie te zien. Een band met Sleeuwijk is voor het leven. Kijk naar Pasqualle Verwoerd. Die rijdt voor zijn werk ook door het hele land, woont in Amersfoort, maar blijft Sleeuwijk trouw.”

Vorig seizoen beleefde Sleeuwijk een onrustig seizoen in het rechter rijtje en nam Pieter Tuns in al in oktober het roer over van Edward Sijahailatua. „Dit seizoen willen we weer meedoen om de prijzen. We willen naar de tweede klasse. Daar hebben we ook de middelen voor. Een groep met oudere ervaren spelers, een grote middengroep en jonge talenten. Een ideale mix.”

SCHEEPSTIMMERBEDRIJF

DA-CAPO BV

DA-CAPO SPECIALIST IN SCHEEPSTIMMERWERK

Rivierdijk 423a - 3372 BV Hardinxveld-Giessendam

Tel. 0184 - 613 150 • Fax 0184 - 618 601 www.da-capobv.nl • info@da-capobv.nl

VROON
MEUBELSTOFFERING

HOUSE PROJECT CLUB RESTAURANT HOTEL MARINA

BURGSTRAAT 2-B | GORINCHEM
WWW.VROONMEUBELSTOFFERING.NL
TELEFOON 0183 - 633 188

Veelzijdig

marble & more
specialisten in natuursteen

Marble & More
Lingsedijk 64,
4207 AG Gorinchem

T +31(0) 612 855 982
F +31(0) 183 640 554
E info@marbleandmore.nl

www.marbleandmore.nl

Alles voor mooi wonen!

TOMMY NETTEN
WOONINRICHTING

Korenburgstraat 11 - Gorinchem
Telefoon 0183 - 632376 - Fax 0183 - 632483

• Tapijt • PVC vloeren • Gordijnen
• Karpetten • Laminaat • Zonwering

WWW.TOMMYNETTEN.COM

Dé woningmakelaars van Gorinchem zijn op zoek naar úw woning!

Uw woning verkopen?
Bel ons en we doen u een sportief voorstel!

✓ Verkoop ✓ Aankoop ✓ Nieuwbouw ✓ Taxaties ✓ Verhuur

koster
MAKELAARDIJ

Havendijk 6, 4201 XA Gorinchem
0183-630030
info@koster-makelaardij.nl
www.koster-makelaardij.nl

looijen

06 51 66 02 16

Schilderwerken & Bouwonderhoud

info@looijenschilderwerken.nl

www.looijenschilderwerken.nl

'Uitzoeken waar de top van Schelluinen ligt'

Het is veel te vroeg om te denken aan een nieuwe glorieperiode, maar Schelluinen speelt dit seizoen voor de prijzen in de heerlijke derde klasse C. Van die ambitie wordt geen geheim gemaakt, ook niet door de nieuwe aanvoerder Niels den Haan.

Tekst Matthijs Daniels
Foto Jan Noorlandt

„Mijn focus ligt zeker op het meedoen om promotie”, zegt hij. „Maar dat is altijd zo. Je gaat nooit een seizoen in om te spelen voor de onderste vier plaatsen, toch? We hebben de kwaliteiten ervoor, dat weet ik zeker. Op de dragende posities hebben we hele goede voetballers staan. Dat merk je meteen, ook met zoveel nieuwe spelers. We hoeven niet vanaf de basis te beginnen, je maakt vanzelf al je driehoekjes.”

Niels den Haan is een van die dragende krachten in het nieuwe Schelluinen. Hij verruilde eersteklasser GRC'14 voor de door vader Philip getrainde derdeklasser. „Ik heb het best lang afgehouden. Ik had natuurlijk ook de verhalen gehoord van vorig seizoen, toen hij soms maar zes man op de training had. Maar ik had geen goed seizoen gehad bij GRC en toen Leon de Bruijn me voor Schelluinen benaderde, was al duidelijk dat er een paar goede spelers bij kwamen. Leon haalde me

Voor de nieuwe aanvoerder Niels den Haan was de overstap naar Schelluinen in meerdere opzichten een mooie kans.

over op een leuke, ludieke manier, zoals hij goed kan. Ik heb in de grote jaren nog wel gespeeld tegen het Schelluinen met Leon, toen ik zelf bij Nivo Sparta zat. Schelluinen was wel een dingetje in de regio toen hoor. Ze hadden die mooie Adidasjes al aan, het zag er gelikt uit allemaal. En het waren boeven natuurlijk. Een mooie uitstraling.”

Vader

De presentatie trok Den Haan over de streep en hij had meer redenen om voor Schelluinen te kiezen. „Mijn vader is trainer. Ik heb eerder onder hem gespeeld en ik vind het bijzonder dat dat kan. Hoeveel voetballers kunnen er nu zo samenwerken met hun vader? Nee, problemen heeft het nooit gegeven.

Hier is hij gewoon mijn trainer.”

Niels den Haan is daarnaast blij met de dubbelrol die hij vervullen mag bij de club. De aanvoerder van het eerste elftal is tevens verzorger op Scalune, op trainingsavonden en zaterdagen. Druk, maar best te combineren, stelt hij na de eerste voetbalweken sinds de zomer. „Op de eerste competitiedag heb ik

twaalf spelers behandeld. Ik ben er voor alle elftallen. Ze moeten niet vijf minuten voor mijn eerste wedstrijd aankomen, maar als ze het op tijd aangeven kan ik iedereen goed helpen.”

Den Haan is buiten het voetbal fysiotherapeut bij Physio.Fit in Hoornaar en ziet zijn dubbele functie bij Schelluinen als een mooie kans. „Ik vind het zo leuk om te doen dat ik het in de toekomst mogelijk kan oppikken op een hoger niveau. Oude studiegenoten van mij zijn verzorger bij clubs als NAC en RKC. Die droom heb ik niet hoor, ik heb een prima baan bij Physio.Fit. Maar bij een grote amateurclub, dat kan leuk zijn.”

Het is voor later. Niels den Haan is 29 jaar en kan dus nog een paar jaar vooruit als voetballer. Hij speelt dit seizoen wat lager dan hij in de loop der jaren gewoon is geweest, maar dat stoort hem allerminst.

„Ambities heb je altijd”, stelt hij, „maar ik focus me nu helemaal op Schelluinen. Dat zou iedereen zeggen natuurlijk, maar ik heb het echt goed naar mijn zin. Goede ploeg, mijn vader als trainer, ik mag er fysio bij zijn. We willen weer uitzoeken waar de top van Schelluinen ligt. Met dit elftal kunnen we best wat gaan doen.”

Vaste kracht in het hart van Unitas

Tim Mehl is pas twintig jaar, maar nu al een van de ervaren krachten bij de zaterdagtak van Unitas. Dit seizoen heeft coach Hans Bos hem de leider in het centrum van de defensie gemaakt. „Mooi dat ik deze kans krijg.”

Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noordlandt

Een leven lang is Tim Mehl al een echte roodbroek. Vanaf de pupillen doorliep hij alle selectie-elftallen. Toch had hij ook zomaar een rasechte GJS'er kunnen zijn als hij vader Erwin achterna was gegaan. „M'n vader voetbalt heel zijn leven al bij GJS. Daar heeft hij ook in het eerste gespeeld. Dat doet hij nog steeds, maar dan bij de veteranen”, zegt Mehl met een knipoog.

Met zijn felheid en inzet was het al vrij snel duidelijk dat Mehl een rasechte verdediger was. In combinatie met zijn linksbenigheid is zijn vaste linksbackpositie snel uitgelegd. Samen met onder anderen Owen Verduijn (nu Unitas zondag) en Rudy Schrijver, nu nog steeds teamgenoot, doorliep Mehl alle selectie-elftallen. In de D1 leerde hij zijn huidige trainer Hans Bos al kennen. „Maar ik denk dat ik in de B1 de grootste ontwikkeling heb doorgemaakt. Er waren vanuit de C1 veel

'Het is een mooie uitdaging om voor Unitas zondag te gaan'

jongens die weggingen waardoor ik samen met een paar anderen een belangrijke rol in het team kreeg van coach Joost Verberk. Toen heb ik ook centraal achterin gespeeld.”

Debuut

Mehl begint nu op diezelfde plek aan zijn derde seizoen bij de zaterdagtak, waar hij als tweedejaars A-junior al bij aansloot en inmiddels is uitgegroeid tot de leider van achteruit. „Hans Bos zei: 'Bewijs je

maar en als het niet lukt, kun je altijd nog bij de junioren meespelen'. Maar ze hadden een probleem op de linksbackpositie dus ik kon me al vrij snel bewijzen”, vertelt Mehl. Voor die tijd maakte hij op 17-jarige leeftijd al zijn debuut bij de zaterdagtak van Rick Adjei. Op 6 maart 2016 in de thuiswedstrijd tegen RKTVV, dat later het kampioenschap voor de neus van de roodbroeken zou wegkapen. „We wonnen met 2-0”, weet Mehl nog.

De stap naar de zaterdagtak zou Mehl op termijn wederom willen maken. „Het eerste elftal van Unitas was eerst altijd mijn doel. Dat is nu gelukt. Maar Unitas-zondag is natuurlijk nog een stap hoger: het hoogst haalbare bij Unitas. Het is een mooie uitdaging om daar voor te gaan.”

Zaterdag

Maar eerst richt Mehl zich op dit seizoen waarin hij met Unitas in de

derde klasse uitkomt na de promotie van vorig seizoen. Zijn goede vriend Owen Verduijn had met fraaie saves in de penaltyserie tegen Herovina daar een groot aandeel in. „De samenvatting van die wedstrijd laat hij ieder weekend nog aan iemand zien. Ik denk dat ik 'm inmiddels wel 25 keer gezien heb”, zegt Mehl lachend. Mehl zelf zat tijdens de penaltyserie al op de bank. „Ik had me vlak voor tijd laten wisselen bij 1-0. Toen werd het 1-1. Daar baalde ik wel van, had ik het nog maar even volgehouden. Maar goed, dan had Owen zijn moment of fame ook niet gehad, haha!”

Na de promotie gaat Mehl dit jaar voor een logische doelstelling: handhaven. „We hebben de kwaliteit om van iedereen te winnen, maar we kunnen ook van iedereen verliezen.”

GJS

En dan volgend seizoen misschien een stapje hoger? „Ik vind het niet zo nodig om ergens anders te gaan kijken. Ik zit bij Unitas prima op mijn plek en m'n vrienden voetballen er ook. Mocht ik hogerop willen en Unitas (zo.) blijkt een stap te hoog, kan ik altijd nog verder kijken. Het is niet dat ik uit ben op een overstap naar GJS, maar ik sluit het ook niet uit. Ik heb wel heel veel zin in de bekerwedstrijd van 10 november tegen GJS.”

Sport Medisch Adviescentrum Midden-Rivierengebied

Sportsprekuur, locatie Beatrixziekenhuis

Blessurebehandeling • Gezondheidsklachten bij sport
Preventief sportmedisch onderzoek • Deskundige begeleiding

Spreekuur:

Volgens afspraak op vrijdag van 9.00 tot 15.00 uur.

Groot sportmedisch onderzoek:

Dinsdag- en woensdagavonden: Beatrixziekenhuis in Gorinchem

De preventieve en gerichte sportmedische onderzoeken zonder fietstest kunnen ook tijdens de spreekuren overdag.

Afspraak maken

Voor een afspraak kunt u op vrijdag rechtstreeks bellen met het Sport Medisch Adviescentrum. Zij zijn bereikbaar van 8.30 tot 16.30 uur via telefoonnummer (0183) 64 4671 of via de mail: sportgeneeskunde@rivas.nl.

www.smagorinchem.nl

Geen poppenkast meer bij SVW

Een grote groep nieuwkomers werd de afgelopen maanden door trainer Tutu Ndona verleid om met SVW een nieuw begin te maken, na de dramatische degradatie vorig seizoen. Een kleurrijke, vrijwel geheel Gorkumse selectie lijkt een van de grote favorieten om voor de prijzen te spelen in de derde klasse. De ervaren back Jordanis Moschatsis is een van de nieuwe, maar toch bekende, gezichten in het elftal. En hij heeft er zin in.

**Tekst Matthijs Daniels
Foto Jan Noorlandt**

„Tutu belde me begin dit jaar over zijn plannen met SVW. Hij vertelde welke spelers hij wilde benaderen en zocht een paar jongens die al wilden instappen, zodat de anderen ook ja zouden zeggen, als een kettingreactie. Het klonk meteen goed, maar ik twijfelde aanvankelijk, omdat Tutu een goede vriend van me is. We zijn veel samen uit geweest, hebben elkaar gesteund op moeilijke momenten. Wat gebeurt er als je dan trainer en speler wordt? Ik wilde niet dat de vriendschap eronder zou lijden. Uiteindelijk vond ik dat we het moesten proberen. Ja, ik noem hem trainer. Op de club wel, haha! Als ik in zijn schoenen zou staan zou ik dat ook fijner vinden.”

Korte lontjes

Het heeft de afgelopen jaren onop- houdelijk gerommeld bij SVW, maar dat deed Moschatsis niet afschrik- ken. Hij is ervan overtuigd dat Tutu Ndona de juiste man is om SVW te vertegenwoordigen als een echte club, 'in plaats van als een pop- penkast'. Daarbij hebben trainer en selectie wel enige argwaan te over-

winnen, begrijpt hij. Er zijn tenslotte nogal wat korte lontjes bij elkaar ge- bracht. „Dat is zeker waar”, beaamt Moschatsis. „Er zitten wat jongens met een reputatie bij. Dat geldt voor mij ook. Iedereen verwacht waarschijnlijk nieuwe chaos bij SVW, maar ik verzeker je: dat gaat niet gebeuren. Daar zorgt Tutu wel voor. Iedereen accepteert zijn leiding en

daarbij: we zijn geen jongetjes meer. Wat vroeger gebeurde gebeurt nu niet meer.”

Jordanis Moschatsis wijst niet naar anderen. Hij heeft zelf een aardig verleden met kaarten en schorsin- gen en vooral ook van een enorme reeks clubs in relatief korte tijd. Hij begon pas laat met voetballen, speelde drie jaar bij RKC in de jeugd

en debuteerde op jonge leeftijd al in het eerste van GJS. Daarna kwam hij uit voor Schelluinen, LRC, Roda Boys, Unitas, SVW, Leerdam Sport en nu weer SVW. „Dus geen acht clubs hè, maar zeven”, lacht hij. „Want bij SVW ben ik al eerder geweest.”

In het besef dat het botst met de zojuist gegeven opsomming glimlacht Moschatsis (27): Geloof het of niet, maar zo ben ik eigen- lijk niet. Ik wil niet steeds heen en weer gaan. Toen ik naar Schelluinen en LRC ging, was ik jong. Het was eerste klasse, hoofdklasse; dan wil je zo hoog mogelijk. Bij Roda Boys was er het incident in Gameren (bij GVV'63 was er een opstootje tussen Moschatsis en supporters van de tegenpartij, red.). Als dat niet was gebeurd had ik daar wat mij betreft nog gespeeld. En ik ging van Unitas naar SVW vanwege een deal met de trainer die ik niet had moeten maken. Dat was mijn fout.” „Ik hoop nu lang hier te blijven. Ik wil wel graag de derde klasse uit. SVW hoort ook gewoon in de twee- de klasse thuis, vind ik. Het gaat ons ook lukken, honderd procent. Misschien niet dit seizoen, hoewel ik vind dat we zeker voor een periode moeten gaan. Maar met deze groep spelen we binnen drie jaar in de tweede klasse. Dat weet ik zeker.”

Jordanis Moschatsis, de man met de karakteristieke baard, ruimt op in de derby tegen Unitas, die SVW met 3-0 won.

Nieuwe generatie begint Vuren te dragen

Vuren draait sinds enkele jaren weer op een basis van talenten uit eigen dorp. Lorenzo Kooiman is een van de gezichten van de nieuwe generatie. Hij hoopt na een paar pechvolle jaren nu weer een blessurevrij seizoen te draaien.

**Tekst Matthijs Daniels
Foto Jan Noorlandt**

Lorenzo Kooiman kwam een jaar of vijf geleden de wat vergrijsde Vu- rense uitstraling nieuwe inkleuring geven als een van de Vier Muske- tiers uit de jeugd, samen met Danny Mulenburg, Bas van der Vliet en Ian van Wijk. Ze waren een talentvolle lichte waar in het dorp enige tijd naar uit was gezien na enkele ma- gere jaren. En ze waren nog goede vrienden ook. „We deden alles samen”, grijnst Kooiman. „Gamen, eten, stappen.”

„Ik kwam er op mijn zeventiende bij. De andere drie zijn een jaar jonger. We sloten aan bij de ou- dere garde. Bart Mulenburg, Kevin Meerens, Casper Valen. Die groep is inmiddels gestopt. Hoewel je het bij Bart nooit weet, haha. Hij speelt in het vierde, maar traint op donder- dag nog met ons mee. Het is goed voor ons geweest dat we een paar jaar met die groep hebben samen- gespeeld. Als je zo jong bent heb je het niet altijd in de gaten, maar

De oude buitenspeler Lorenzo Kooiman is tegenwoordig back met een sterke offensieve drang. „Ron Vlot probeerde me een beetje meer achterin te houden, maar dat heeft hij maar opgegeven, haha!”

daar leer je veel van. En nu kom ik bij hem over de vloer, maar tegen iemand als Bart keek ik in het begin echt wel op.”

Strijdlust

Lorenzo Kooiman is een echte jong- gen uit het dorp. Hij woont al zijn tweeëntwintig jaren al in Vuren en voetbalt vanaf zijn zesde bij de club.

Hij was in bijna alle jeugdlichtingen de rechtsbuiten in het elftal, maar schoof in het eerste snel naar achte- ren. „Nee, dat is nooit een probleem geweest. Ik ben al blij dat ik mag voetballen joh. Ik moet het van mijn strijdlust hebben. Ik ben niet de al- lerbste verdediger, maar ik kom er wel graag overheen als rechtsback. Ron Vlot probeerde me in het begin

achterin te houden, maar dat heeft hij opgegeven, haha!”

Hij oogt fit, ongetwijfeld dankzij zijn wekelijkse vijf fitnessronden, maar Kooiman is de afgelopen twee jaar veel minder vaak voetbalfit geweest dan hij graag had gewild. „Twee seizoenen geleden, in de vierde klasse nog, liep ik vanaf september te tobben met een knieblessure. Een

ontsteking, dachten ze eerst. Ik heb er een prik in gehad, maar na een week kwam de pijn alweer terug. Ik heb twee mri-scans gehad en uiteindelijk besloot de dokter toch te opereren. Toen bleek dat mijn meniscus kapot was. Ik was geluk- kig wel op tijd terug, in april pakten we toen de periodetitel.” Vorig seizoen miste hij juist de span- nende slotfase van het seizoen. Bij HSSC'61 ging hij door zijn enkel in een EM Cup-wedstrijd. „Mijn eigen schuld, ik was te laat in het duel. Ik heb er nu nog soms last van als we op kunstgras spelen.”

Reëel

Kooiman moest in spanning toezien hoe Vuren uiteindelijk net overleef- de in de derde klasse, dankzij een 3-1-zege op Ameide op de laatste speeldag. „Dat was ook de doelstel- ling en dat is het nu weer”, stelt hij. „Dat lijkt me reëel. We zijn mis- schien een stapje verder, maar we zijn nog altijd maar een jonge ploeg. En de selectie is smal. Er sluit weer wat jeugd bij ter aanvulling geluk- kig. Vorig jaar hebben we Luuk van der Vliet en Ryan van Wijk er al bij gekregen en nu weer een paar.” „Ik ben blij met onze competitie. Vorig jaar zaten we in de andere derde klasse. Die is nu heel sterk. We krijgen wel veel clubs die ik niet ken dus het is lastig inschatten. Laten wij er eerst maar in blijven.”

Het gezelligste terras
van Gorinchem
is nu nóg steervoller

Kom snel langs en ervaar het zelf

KOFFIE / LUNCH / DINER
BORREL / CATERING

grand-café
t Gelagh

Varkenmarkt 17 Gorinchem
0183-689191 www.gelagh.nl

Multi Instruments

- Instrumentation
- Manufacturing
- Analytical

Productie, assemblage, testen,
ontwerp en verkoop van:

- ✓ Industriële instrumentatie
- ✓ Instrumentbehuizingen en accessoires
- ✓ Hoge druk naaldventielen en kranen-
blokken
- ✓ Serie componenten en producten
geproduceerd uit hoogwaardige
roestvast staalsoorten
- ✓ Vlambewaking, branderbewaking-
en ontstekingssystemen
- ✓ Wateranalyse monstervoorbereiding
en meetsystemen
- ✓ Complete Emissie Monitoring Systemen

Edisonweg 1 - 4207 HE Gorinchem Tel.: 0183 - 628888 - Fax: 0183 - 628182
www.multi-instruments.nl - info@multi-instruments.nl

Steek uw licht op!

made
by elands
creatieve vormgeving

►► brochure ►► poster/flyer ►► logo/huisstijlen ►► advertentie ►► Voetbal in de regio

Laat uw bedrijf ook eens uitlichten!

Sav. Lohmanstraat 46 • 4207 NT • Gorinchem • 06-145 29 712 • leon@madeby-eland.nl

Kijk op www.madeby-eland.nl

José van de Ven legt lat bij SVS'65 hoger

De nieuwe trainer José van de Ven ziet wel toekomst bij SVS'65. „Een goede en brede groep met veel jonge talenten die vorig seizoen met onder 23 jaar nuttige extra ervaring hebben opgedaan. We moeten hoger kunnen eindigen dan de achtste plek van vorig seizoen.“

Tekst en foto Jan Volwerk

Dussenaar José van de Ven liep op eigen verzoek een tijd lang mee bij Achilles Veen. Aan de hand van de toenmalige hoofdtrainer Johan van Bijsterveld. Daarna vervulde de oud-voetballer van Dussense Boys en Good-Luck de rol van assistent-trainer bij de Gelderse hoofdklasser. „Een leerzame periode en goed voor mijn ontwikkeling als trainer.“ Het contrast met de lokale trots van het dorp Spijk, SVS'65, is groot. „Natuurlijk,“ zegt de 51-jarige Van de Ven die voor zijn uitstapje naar Veen trainer was van DVVC, Waspik, Veerse Boys en Boeimeer. „Als je met Veen een uitwedstrijd bij een club als Noordwijk speelt, waan je jezelf in het profvoetbal. In plaats van bier en bitterballen, wordt na afloop wijn en garnalen geserveerd. En je kan werken met betere voetballers. Maar wat is er mis met bier en bitterballen? En met het werken met een groep, ongeacht het niveau? Met elkaar iets opbouwen,

dat is waar je trainer voor wordt.“ Van de Ven, die zichzelf als voetballer omschrijft als een luie nummer 10 en dat tot zijn 35ste volhield, was er onderhand weer aan toe om op eigen benen te staan. „Op zoek naar een nieuwe uitdaging dus. Bewust in het zaterdagvoetbal. Ik was als voetballer en als trainer gewend aan het voetballen op zondag, maar na mijn kennismaking met

het zaterdagvoetbal wil ik voorlopig niet meer terug. Heerlijk, die vrije zondag.“

In een gesprek met Jan Klijn, die Van de Ven nog kende van diens periode bij Dussense Boys, kwam SVS'65 ter sprake. „Hij was vol lof over die club. Ik heb vervolgens een mail gestuurd en na een eerste gesprek was alles binnen een week geregeld. Ik heb daarna de nodige wedstrijden

gezien van SVS'65 onder 23 jaar en zag veel perspectief.“

Zijn eerste ervaringen zijn positief. „Een heerlijke dorpsclub, zoals ik er meer heb getraind. Met een échte voetbalkantine. Zelfs in de kleedkamer hangen shirts en sjaals. De werkomstandigheden voor mij zijn prima. De club kan door sponsoring en eigen initiatieven zelfs op trainingskamp naar het buitenland.

Mooi toch?!”

Van de Ven is in het bezit van het UEFA B-diploma. „Ik heb niet de ambitie om het hoogste papertje te halen. Dat kost veel te veel tijd en is behoorlijk kostbaar. Tijd heb ik niet. Ik heb een drukke baan. En je wordt met het UEFA A-diploma niet zo maar trainer bij een topamateurclub. Hoeveel trainers met dat papertje kom je niet tegen in de derde en tweede klasse?,” aldus Van de Ven die als trainer van Waspik het destijds door Cees Lagendijk getrainde SteDoCo met strafschoppen uit de beker kegelde. „Rick Boons schoot voor ons de winnende pingel binnen,“ weet Van de Ven nog goed. Sportief maakte SVS'65 een zeer goede start en stuntte thuis tegen titelfavoriet Leerdam Sport. Van de Ven: „We hebben het na rust een tijdje moeilijk gehad, maar de zege was verdiend.“

De club werd ook getroffen door leed. Eind september verongelukte Devy van Zomeren, een speler van JO17. Van de Ven: „Dat hakt er enorm in. Zeker bij een kleine club als SVS'65. De zaterdag dat we het nieuws hoorden, zijn we in de kantine bij elkaar gekomen. Een paar jongens uit mijn selectie kenden Devy. Gingen ook met hem om. Ik heb het aan hen overgelaten of zij wilden trainen en zaterdag tegen Leerdam Sport wilden voetballen. Dat wilden ze.“

José van de Ven: „SVS'65 is een heerlijke dorpsclub waar ik optimaal kan werken.“

Calor is thuis in Herwijnen

Glenn Calor is thuis. Hij is weer coach bij Herovina, de club waar hij van zijn zesde tot en met 21ste voetbalde en tussen 2004 en 2006 ook al twee seizoenen coach was.

**Tekst Tim Hartman
Foto Jan Noorlandt**

Hij is twaalf jaar weggeweest, maar het voelt voor Glenn Calor meteen weer gemoedelijk aan bij Herovina. „Iedereen kent elkaar. Dit is voor mij als thuis komen“, stelt hij. Met Kevin Steenbruggen en Jeffrey van der Meijden zijn er zelfs nog twee spelers die al in het eerste elftal speelden toen Calor er in 2004 hoofdcoach werd. „Leuk“, vindt Calor. „Dat is alweer veertien jaar terug, maar ze hebben nog steeds dezelfde wil om te winnen. Die jongens ademen voetbal.“ Zelfs de mannen met wie Calor zelf voetbalde, staan nog als supporter langs de lijn. „Haha ja, die zijn nog lekker kritisch. Ze zitten aan een vaste tafel vlakbij de bestuurskamer dus ik moet er altijd even langs. Dan hebben ze altijd wel even een mening, maar dat vind ik helemaal niet erg.“ In de tussentijd heeft Herovina niet stilgestaan. „Alles is zeer goed gered“, is Calor content. „Vroeger bedachten we zelf nog ludieke acties om op trainingskamp te kunnen. Kochten we prijzen bij de slager en verkochten we lootjes. Dat hoeft nu niet meer, haha.“

Kampioenskandidaat
Maar ook andere ploegen hebben niet stilgestaan, zo ziet Calor. Ondanks de goede start in de competitie en de status van 'degradant uit de derde klasse' ziet de coach zijn ploeg dan ook niet per se als kampioenskandidaat. „Net als Herovina staan ook andere ploegen niet stil. Lekvogels, Leerdam Sport, Groot-Amers, Brakel: dat zijn geen ploegen waar je zomaar even van

wint. De jongens weten dat ik wil aanvallen en hoog druk zetten. Dat moet je met deze tegenstanders ook echt 24 wedstrijden lang op kunnen brengen. Hopelijk is dat dan voldoende voor een plaats in de nacompetitie.“

Niet de gedoodverfde kampioenskandidaat dus. Wat dan de doelstelling is? „De jeugd inpassen. Die is echt veelbelovend in Herwijnen.

Er zijn minstens vier jongens bij de JO19-1 die met het eerste elftal mee kunnen. Daarom wil ik hier ook langere tijd blijven. De basis voor een bepaalde speelwijze leggen voor de toekomst.“

Rekening vereffenen

Toch heeft Calor ook nog een kleine rekening te vereffenen in Herwijnen. In zijn twee seizoenen als coach van Herovina werd hij namelijk twee

keer tweede, mede omdat in het seizoen 2004/2005 de memorabele beslissingswedstrijd van WNC werd verloren op het terrein van Heukelum. „Een week eerder droogden we ze nog af met 3-0. Maar in Heukelum stonden duizend man langs de lijn. Dat hadden we nooit meegemaakt, ik als trainer ook niet. Toen zag je de ervaring van WNC en de onervarenheid van ons. Dat was echt zonde. En het tweede jaar werden we ook weer tweede, achter Heukelum.“

De ervaringen die Calor in de tussentijd opdeed bij WSV Well en SVS'65, dit jaar allebei tegenstander in de vierde klasse, moeten hem helpen. Leuke affiches, zo vindt hij, maar hij had ze dit seizoen liever niet gespeeld. Het had namelijk niet veel gescheeld of Herovina was gewoon nog derdeklasser gespeeld. Nota bene Unitas, de ploeg waar hij vorig seizoen jeugdtrainer was, bezorgde Herovina na penalty's degradatie naar de vierde klasse. „Daar baalde ik wel een klein beetje van“, geeft Calor toe. „Vooral omdat je de wedstrijd er uit had kunnen slepen.“

„Ook daarom is het belangrijk om jeugd in te passen“, grijpt hij terug op zijn ambitie voor de komende jaren bij Herovina. „Als dorpsclub heb je weinig aanwas van buiten. Zeker als je vierde klasse speelt.“

Glenn Calor wil jeugd inpassen in Herwijnen

Wie? Gorkum TV

Wat? Video's over Gorinchem en omstreken

Waar? Facebook, Instagram, gorkum.tv, Gorkum TV app

Wanneer? Dagelijks

Waarom? Omdat er geweldige dingen gebeuren in en rondom Gorinchem

GORKUM TV

WIN!

Wil jij een gratis aftermovie van jouw event? Een sfeerimpressie van jouw bedrijf? Aandacht voor jouw sportvereniging in het Sportcafé?

LIKE ons op FACEBOOK en vertel ons via een bericht waarom jij een gratis video en aandacht op ons platform (5.000-30.000 kijkers) verdient!

www.facebook.com/gorkumtv